

அதெரியம் பற்றிய நேரடி உரை

வேதவசனத்தின் வல்லமையால்
உணர்ச்சிப்போராட்டங்களை எதிர்கொள்ளுதல்!

ஜாய்ஸ் மேயர்

முன்பதிப்பு: எனக்குதவுங்கள் நான் அதெரியத்துடனிருக்கிறேன்!

அதெரீயம்

பற்றிய நேரடி உரை

அதெரீயம்

பற்றிய நேரடி உரை

வேதவசனத்தின் வல்லமையால்
உணர்ச்சிப்போராட்டங்களை
எதிர்கொள்ளுதல்!

ஜாய்ஸ் மேயர்

JOYCE MEYER
MINISTRIES®

Nanakramguda, Hyderabad - 500 008

Unless otherwise indicated, all Scripture quotations are taken from *The Amplified Bible* (AMP). *The Amplified Bible, Old Testament*, copyright © 1965, 1987 by Zondervan Corporation. *The Amplified New Testament*, copyright © 1954, 1958, 1987 by The Lockman Foundation. Used by permission.

Scriptures marked KJV are taken from the *King James Version* of the Bible.

Originally published as *Help Me I'm Discouraged*.

Copyright © 2014 by Joyce Meyer Ministries - Asia

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted in any form or by any means, or stored in a database or retrieval system, without the prior written permission of Joyce Meyer Ministries - Asia.

Joyce Meyer Ministries - Asia
Nanakramguda,
Hyderabad - 500 008
Phone: +91-40-2300 6777
Website: www.jmmindia.org

Straight Talk on DISCOURAGEMENT - Tamil
Overcoming Emotional Battles with the Power of God's Word!

Printed at:
Caxton Offset Pvt. Ltd.
Hyderabad - 500 004

பொருளடக்கம்

முன்னுரை

vii

பகுதி 1 அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலை	1
1 மிகப்பெரியவர் நமக்குள் இருக்கிறார்	3
2 விழித்திருந்து ஜெபியுங்கள்	11
3 துணிச்சலுடன் செயல்படுவதற்கான ஆறு காரியங்கள்	21
4 ஏமாற்றத்தை சமாளித்தல்	33
5 இயேசுவின்மீது நம்பிக்கை	45
6 கர்த்தருக்கேதுவானவற்றையே தியானியுங்கள்	53
7 நம்பிக்கையும், எதிர்பார்ப்பும்	63
8 புதிய காரியம்	71
9 புது இரசம், புது துருத்தி முடிவுரை	83 91

பகுதி 2 வேதவசனங்கள்	95
அதாரியத்தை எதிர்த்துப்போரிடுவதற்கான வேதவசனங்கள்	96
ஜெபம்	
அதாரியத்தை வெல்லுவதற்கான ஜெபம்	100
கர்த்தரோடு தனிப்பட்ட உறவு வைத்துக்கொள்வதற்கான ஜெபம்	101

முன்னுரை

நாம் எல்லோருமே ஏதாவதொரு நேரத்தில் ஏமாற்றத்தை சந்தித்திருக்கிறோம். உண்மையிலேயே, ஒரு வாரத்தை எந்தவிதமான ஏமாற்றத்தையும் எதிர்கொள்ளாது கடப்பதே, மிகவும் வியப்புக்குரிய ஒரு காரியம். ஒரு குறிப்பிட்ட வழியில், குறிப்பிட்ட முறையில் (குறிப்பிட்ட இலக்கை நோக்கி) சிலவன நடந்தேற நாம் திட்டமிட்டு, நோக்கமாயிருக்க, அது நம் திட்டத்திற்கு மாறாக நடைபெறும்போது, நாம் ஏமாற்றமடைகிறோம்.

ஏமாற்றம், அதைரியத்தைத் தோற்றுவிக்கும் உட்காரணிகளுள் ஒன்றாகும். நாம் வெகுநீண்டகாலமாக தைரியமின்றியே வாழ்ந்துவந்தால், நாம் விரக்தி அடைந்துவிடலாம். மேலும், விரக்தியானது நம்மை எதுவொன்றையுமே கையாளவிடாமல் செய்துவிடும்.

எண்ணற்ற விரக்தியடைந்த கிறிஸ்தவர்கள் வாழ்க்கையின் விளிம்பில் நின்றுகொண்டிருக்கின்றனர். ஏனெனில், அவர்கள் அடைந்த ஏமாற்றத்தை எப்படிக் கையாளுவது என்று கற்றிருக்கவில்லை. இப்போது அவர்கள் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் விரக்தியானது, அவ்வப்போது

அவர்கள் விளங்கிக்கொள்ளாது விட்டுவிட்ட சிறுசிறு ஏமாற்றங்களின் மொத்த விளைவே.

சாத்தானால் ஒடுக்கப்பட்டிருந்த எல்லாரையும் இயேசு சுகமாக்கினார். (அப்போஸ்தலர் 10:38) ஏமாற்றத்துடனோ, விரக்தியுடனோ அல்லது பிசாசின்வசம் அடிமைப்பட்டோ நாம் வாழ்வது கடவுளுடைய விருப்பம் அல்ல. நாம் ஏமாற்றம் அடையும்பொழுது, அதைரியத்திற்கும், விரக்திக்கும் பதிலாக, கண்டிப்பாக நாம் மீண்டும் தொடர்ந்து செயல்படுவதற்கு கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

நமது நம்பிக்கையையும், உறுதியான விசுவாசத்தையும் கன்மலையாகிய இயேசுவின்மேல் வைக்கக் கற்றுக்கொண்டு (1 கொரிந்தியர் 10:4), சாத்தானை தொடக்கத்திலேயே எதிர்த்து, துரத்தியடிக்கும்போது, கர்த்தருடைய அதைரியம் இல்லாத மகிழ்ச்சியிலும், சமாதானத்திலும் துயரின்றி களிகூர்ந்து, வாழலாம்.

பகுதி 1

அடிமைத்தனத்திலிருந்து
விடுதலை

1

மிகப்பெரியவர் நமக்குள் இருக்கிறார்

நசரேயராகிய இயேசுவை தேவன் பரிசுத்த
ஆவியினாலும், வல்லமையினாலும் அபிஷேகம்
பண்ணினார். தேவன் அவருடனேகூட
இருந்தபடியினாலே அவர் நன்மை
செய்கிறவராயும், பிசாசின் வல்லமையில்
அகப்பட்ட யாவரையும் குணமாக்குகிறவராயும்
சுற்றித்திரிந்தார்.

அப். 10:38

இயேசு கிறிஸ்து உலகத்தில் தன் ஊழியத்தை செய்தபோது,
அவருடைய அழைப்பானது அவர் தொழிலே அதுதான்
என்று சொல்லுமளவுக்கு, பரிசுத்த ஆவியின்
அபிஷேகத்தினால் பிசாசின்பிடியில் அகப்பட்ட யாவரையும்
விடுவித்தார். அதே வல்லமை இன்றைக்கும் நமக்குக்
கிடைக்கிறது. நாம் அலைக்கழிக்கப்படுவதோ,

அடிமைப்பட்டுக் கிடப்பதோ ஆண்டவருடைய விருப்பம் அல்ல. அடிமைக்கட்டுகளிலிருந்து நம்மை விடுவிக்க, இயேசுவின் வல்லமை இன்றும் நம்மோடு உள்ளது.

வெப்ச்டரின் ஆங்கில அகரமுதலியில், அடிமைப்படுதல் என்பதற்கு, அதிகமாக பாரஞ்சுமத்தப்படுதல், குறிப்பாக... மனதை அல்லது ஆத்மாவை கீழ்ப்படுத்துதல், மேலும், மற்ற அருஞ்சொற் பொருட்கள் என்னவெனில், கீழேபோட்டு நசுக்குதல் அல்லது அதிகக்கட்டுப்பாடு விதித்தல், நொறுக்குதல் அல்லது திணறடித்தல் ஆகியவையாகும்.

எதிரியாகிய சாத்தானால் நம்முடைய மனதையும், ஆவியையும், ஆத்மாவையும் மட்டுமல்லாது, உடலையும், ஆத்துமாவையும் கூட அடிமைப்படுத்த முடியும். சில சமயங்களில், நம்மை எது அதிக தொந்தரவு செய்கிறது என்றே புரிந்துகொள்ளமுடியாதபடி செய்வான்.

சில சமயங்களில், நாம் நம்மீது அதிகபாரம் ஏதோ ஏற்றப்பட்டிருப்பதுபோல உணர்வோம். நம்மில் பலர், எதையும் ஆலோசிப்பதற்கும், முடிவெடுப்பதற்கும் கடினமாகத் தோன்றும் இச்சமயத்தில்தான், அடிமைத்தனக் கட்டுக்குள்ளாவதாக உணர்கின்றனர். சிலநேரங்களில், நாம் உடல்நீதியாகவும் அடிமைப்படுத்தப் படுவதும் உண்டு.

நாம் நிச்சயமாக நினைவிலேயே வைத்திருக்க வேண்டிய ஒன்று, சாத்தான் பலவிதமான நேரங்களில், பலவிதமான வழிகளில், வெவ்வேறு காரணங்களுக்காக, நமக்குச் சொந்தமான நம்முடைய வெவ்வேறு பகுதிகளை அடிமைப்படுத்த முயற்சிப்பான். பிசாசுக்கு எதிராக துணிவோடிருக்க தேவையான வல்லமையை நம் இயேசுவின்

மூலமாக பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். நாம் அவனிடம் துணிச்சலோடு செயல்படவில்லையெனில், அவன் நம்மிடம் துணிச்சலோடு செயல்படுவான்.

எல்லாத் தீமைக்கும் பிசாசானவன் மூலகாரணமாக இருந்தபோதிலும், நாம் செய்யும் சில மாமிசத்தின் படியான காரியங்கள், நம்மை மேற்கொள்ளும் அல்லது நம்மீது ஒரு விதமான பாரத்தை ஏற்படுத்திவிடும். அவை நேரிடும்போதே தீர்க்கப்படாமல்போன, சிறுசிறு பிரச்சனைகள் நம்மை அழுக்கித் தள்ளும் பெரிய சமைகளாகியிருப்பதையும் நாம் உணரமுடியும். புறங்கூறுவோர், குறைசொல்லுவோர், கோள்மூட்டிகளே பெரும்பாலும் அதிகமனபாரத்தை உணருகின்றனர்.

நமக்குள்ளிருந்து ஒரு ஜீவநீரூற்று பீறிட்டுப் பாய்ந்தெழுவதுபோல, நாம் உயரே உயர்த்தப் படும்படிக்கு, தன் பலவழிகளில், விடாது நம்மை அடிமையாக்க முயலும் சாத்தானை நாம் நிச்சயமாக எதிர்த்துநின்றாக வேண்டும். அத்தோடு, நாமும் நம் இச்சைக்கடிமைப்பட்ட காரியங்களினால் நமக்குள் மனச்சோர்வையோ, அடிமைத்தனத்தையோ கொண்டுவந்துவிடாமல் எச்சரிக்கையாய் தவிர்ப்பதும் மிக அவசியமாகும். மேலும், மிகமுக்கியமாக, நாம் சரியான, போராடும் மனதையித்தோடு, கடவுள் நம்மை செய்யச் சொன்ன காரியங்களை தவறாது நிறைவேற்ற வேண்டும். நாம் கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படியும்போது, நம்மிடம் சில சவாலான திட்டங்கள் ஒப்படைக்கப்படும். அதேநேரம், கர்த்தர் தான் கட்டளையிட்டதை செய்துமுடிக்க வகையாக, நமக்குள் வல்லமையோடு செயலாற்றும்படிக்கு தன் ஆவியை நமக்கு அளித்தருள்வார்.

திரும்ப ஒருமுறை வெப்ஸ்டரின் அகரமுதலிக்குச் செல்வோம். அதில் துணிச்சலாக இருப்பது என்பதற்கு வலிமையான வேகத்தோடு செயல்படத்தொடங்குவது, சுறுசுறுப்பாக செயல்படுவது அல்லது தைரியமாக தன்னுறுதியுடன் பேசுவது, இடர்நிறைந்த முயற்சிக்கும் துணிந்து செயலாற்றுவது என அருஞ்சொற்பொருட்கள் உள்ளன. இவையெல்லாம் ஏதோ கற்பனையில் மட்டுமே கிடைப்பவை போன்றதாக தோன்றலாம்.

தேவனால் உருவாக்கப்பட்ட மனிதனுடைய கற்பனைத் திறனாவது, பொல்லாததையும், தீமைகளையும் படைப்பதற்கேதுவாக சிருஷ்டிக்கப்படவில்லை. மனிதனுடைய ஆக்கப்பூர்வக் கற்பனைத்திறன்மூலம் புதுப்புது சிந்தனைகளின் வாயிலாக புதுப்புது படைப்புகள் படைக்கப்படுகின்றன. பாவத்தில் விழுந்துபோவதற்குமுன்பு, பரிசுத்தமானநிலையில் இருந்த ஆதாம் எல்லா விலங்குகளையும் பெயரிடுதற்கு எவ்வளவு திறனுடையவனாய் இருந்திருப்பான் என்பதை கொஞ்சம் யோசித்துப்பாருங்கள். நம்மில் சிலருக்கு நம் ஒரு நாய்க்குப் பெயரிடுவதே கடினமாக இருக்கிறது.

ஆவியினால் நடத்தப்படுதல்

நம் வாழ்க்கையில் பரிசுத்த ஆவியினால் நடத்தப்படுவதற்கும், அதற்கு அத்தாட்சியாக ஆவியின் கனி காணப்படுவதற்கும், (கலாத்தியர் 5:22,23) நாம் துவக்குகிறவர்களாகவும், உருவாக்குகிறவர்களாகவும் இருக்கிறோம். தேவன் நமக்குள் வைத்துள்ள உருவாக்கும் திறனை நாம் வெளிக்கொணரவேண்டும். எண்ணற்றோர் தமக்குள் தெய்வீக

துணிச்சலைவிட, எதற்கேனும் அடிமையான நிலையில் வாழ்ந்து, வாழ்ந்து சலித்துப்போகின்றனர். கடவுள் வழங்கியுள்ள ஆக்கத்திறனை செயல்படுத்தி, முயற்சிப்பதன்மூலம் நாம் அந்த சலிப்பை நீக்கமுடியும்.

நம்மில் சிலர் மற்றவர்களைவிட, இயற்கையிலேயே அதிகமான உருவாக்கத்திறனும், கற்பனைத்திறனும், புதுமையானசிந்தனையும், போரிடும் வைராக்கியமும் மிகுந்தவர்களாய் இருக்கின்றனர். ஆனால் நாம் எல்லோருமே ஆக்கத்திறனையும், கற்பனைத்திறனையும், படைப்புத்திறனையும், போரிடும் வைராக்கியத்தையும் பயன்படுத்த முடிபவர்களாகவே இருக்கிறோம். அவை நம் வாழ்க்கையை நாம் திருப்தியாகவும், ஆக்கவளமிக்க செழிப்பாகவும், நிறைவானதாகவும் ஆக்கிக்கொள்ளவே நமக்குள் ஆண்டவரால் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஏதோ ஒன்று நம்மிடம்வர நாம் காத்திருப்பதற்கு மாறாக, நாமே தொடங்கிவைக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக, மற்றவர்கள் நம்மோடு நட்புகொள்ள காத்திருப்பதை விட, நாமே நட்பை ஏற்படுத்திக்கொள்ளலாம்.

பிசாசை விரட்டியடியங்கள்

பிசாசு நம்மிடம் பொய் சொல்வான்.(யோவான் 8:44) வைராக்கியம் அவனை எதிர்க்காமல், அவன் பொய்களுக்கு செவிகொடுத்தால் அவன் நம் வாழ்க்கையை நாசமாக்கிப் போடுவான். அவன் கெர்ச்சிக்கிற சிங்கம்போல் திரிகிறான் (1 பேதுரு 5:8). ஆனால் நமக்குள் யூதா கோத்திரத்தின் சிங்கம் இயேசு இருக்கிறார். கர்ச்சிக்கவேண்டியவர்கள் நாமே!

நம்மை நோக்கி பிசாசு ஒரு அடி எடுத்துவைக்கும்போது, அவன் என்ன செய்யப்போகிறான் என்று அறிந்து, அவனை பின்தள்ளும்பொருட்டு நம்மை நாமே ஆவிக்குரிய வாழ்வில் தயாராக இருக்க வேண்டும். அதற்கு சிலநொடிகள் மட்டுந்தான் எடுக்கவேண்டும்.

பிசாசு நமக்கெதிராக வரவே முயற்சி செய்துக் கொண்டிருக்கிறான். நாம் பின்னடையும் வரை அவன் முன்னே வந்து கொண்டேயிருப்பான். இயேசு நமக்களித்திருக்கும் அதிகாரத்தைக் கொண்டு அவனுக் கெதிராக ஒரு அடி நகரும்போது அவன் பின்னடையத்தான் வேண்டும்.

நாம் நம் அதிகாரத்தில் தொடர்ந்து விடாப்பிடியாய் அவனுக்கெதிராகவே நிலைநிற்கவேண்டும். அதை நாம் நிறுத்திவிட்டால், அவன் நம்மை மேலும் பின்னிடச் செய்ய, நமக்கெதிராக முன்னேறிவருவான். பிசாசு ஒரு பொய்யன், வஞ்சிக்கிறவன், ஏமாற்றுக்காரன். அவன் சிங்கத்தைப்போல் வருவான், ஆனால் சிங்கம் அல்ல. இயேசு கிறிஸ்துவின் விசுவாசிகளான நமக்கு, நமக்குள் இருக்கிற மிகப்பெரியவரின் வல்லமை இருக்கிறது. ...உலகத்தில் இருப்பவனிலும் உங்களுக்குள் இருக்கிறவர் பெரியவர் (1 யோவான் 4:4).

போதுமான அளவுக்கு நன்றாக இந்த வேதவசனத்தை விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும். தேவனுடைய வசனத்திற்கு ஒவ்வாததாக ஏதேனுமொரு சிந்தை உங்கள் மூளையில் உதித்தால், நீங்கள் பிசாசிடம் சொல்லலாம், “பொய்யனே! நான் உனக்குச் செவிகொடுக்கமாட்டேன்!” என்று.

நாம் நம்முடைய வாழ்க்கையில் பிசாசுக்கு பயந்து ஓடியும், மறைந்தும் வாழலாம் அல்லது அவனை ஓடச் செய்தும் வாழலாம்.

வாழ்க்கையைத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள்

நான் வாழ்வையும், அழிவையும்,
ஆசீர்வாதத்தையும், சாபத்தையும் உனக்குமுன்
வைத்தேன் என்று உங்கள்மேல் வானத்தையும்,
பூமியையும் இன்று சாட்சி வைக்கிறேன்.
ஆகையால் நீயும், உன் சந்ததியும்
பிழைக்கும்படிக்கு நீ வாழ்க்கையைத் தெரிந்து
கொள்வாயாக.

உபாகமம் 30:19

மகிழ்ச்சியும், உவகையும் வெளியிலிருந்து வருவதில்லை. அவை உள்ளிருந்தே வருகின்றன. அவை சுயநினைவோடு செய்யும் தீர்மானங்கள், வெளியுலகில் நாம் செய்யும் தேர்ந்தெடுப்புகள். ஒவ்வொரு நாளும், நம் வாழ்வில் நாமாக நமக்குச் செய்துகொள்ளுபவை.

எங்கள் ஊழியத்தில், தன் வாழ்க்கையில் பல காரியங்களும் முழுவதும் மாற்றப்பட வேண்டுமென்று விரும்பும் ஒரு இளம்பெண் இருக்கிறாள். அந்த சாவல்களின் நடுவிலும் அவள் மகிழ்ச்சியோடும், களிப்போடுமே இருக்கிறாள்.

அவளுக்கு எந்தப் பிரச்சனையும் இல்லை. அதனால்தான் அவள் இவ்வளவு மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறாள் என்று சொல்லிவிடமுடியாது. மாறாக, அவள் தன் அன்றாட வாழ்வை அனுபவிக்கவும், துயரங்களின் நடுவில் பணியாற்றவும் தீர்மானித்துக் கொண்டதனாலேயே அது அவனால் முடிந்தது.

ஒவ்வொரு நாளும் அவள் ஏதேனும் ஒன்றை தேர்வுசெய்துகொள்கிறாள்: துயரத்தால் நிரப்பப்பட அல்லது தேவகளிப்பினால் நிரப்பப்பட. வோ தெரிந்துக்கொள்ளலாம்.

நாம் ஒவ்வொருவரும் நம் அன்றாட வாழ்க்கையில் எதிர்கொள்ளும் தேர்ந்தெடுப்பும் அதுதான்.

அடங்கிப்போவதுபோல மந்தமாக, பிசாசின் பேச்சுக்கு கவனம் செலுத்தி, கீழ்ப்படிந்து நம் வாழ்க்கையை அழித்து, நம்மை துயரத்தின் சின்னமாக ஆக்கிக்கொள்வதானாலும் சரி, போராடும் வைராக்கியத்தோடு அவனை எதிர்த்து, தேவன் தம்முடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின்மூலம் கொடுத்துள்ள நிறைவான வாழ்க்கையை வாழ்வதானாலும் சரி அது நம் தெரிந்தெடுப்பு.

இவற்றில் எந்தபாதை வழியாகவும் நாம் பரலோகத்தை அடைய விடுவோம். ஆனால், எப்படியும் நாம் பரலோகம் சென்றபிறகு நம் பாதை எவ்வளவு சந்தோஷத்தை கொண்டிருந்திருக்கலாம் என்று கண்டறிய விரும்புகின்றோமா? நாம் இப்போது ஜீவனைத் தெரிந்துக் கொள்வோம், தேவன் விரும்பும் விதத்தில் நம் வாழ்க்கையை அனுபவிப்போமாக.

2

விழித்திருந்து ஜெபியுங்கள்

நீங்கள் சோதனைக்குட்படாதபடிக்கு
விழித்திருந்து ஜெபம் பண்ணுங்கள்! ஆவி
உற்சாகமுள்ளதுதான், மாம்சமோ
பலவீனமுள்ளது என்றார்.

மத்தேயு 26:41

உங்கள் வீட்டைச் சுற்றிலும் எதிரிகள் சூழ்ந்திருப்பதையும், அவர்கள் எந்த நேரத்திலும் கதவை உடைத்துவந்து, உங்களைத் தாக்கலாம் என்பதையும் ஒருவேளை நீங்கள் அறிந்திருந்தால், நீங்கள் விழித்திருந்து உங்கள் வாசலையே கண்கொட்டாது கவனித்துக் கொண்டிருக்க நினைப்பீர்கள், அல்லவா?

ஏதோவொரு காரணத்தினால் நீங்கள் விழித்திருக்க முடியாவிட்டால் என்ன செய்வீர்கள்? ஆபத்தைக் கண்காணிக்க, குடும்பத்தில் வேறு யாரையேனும் காவலுக்குவைக்க விரும்புவீர்கள் அல்லவா?

முன்கண்ட வசனத்தில், எழுந்திருங்கள், கவனம் செலுத்துங்கள், எச்சரிக்கையாய் இருங்கள். மேலும் சுறுசுறுப்பாகவும், விழித்திருந்தும் ஜெபியுங்கள் என்று இயேசு நமக்குக் கூறுகிறார்.

விசுவாசிகளாகிய நாம் தொடர்ந்து திடமான எச்சரிக்கையோடும், விழிப்போடும் இருக்க வேண்டும். மேலும் தேவைப்பட்டால், ஆயுதம் ஏந்தி எதிரியின் தாக்குதலுக்கு ஆயத்தமாக இருக்க வேண்டும்.

ஒரு போர்வீரர் ஆகுங்கள்

விசுவாசத்தின் நல்ல போராட்டத்தைப் போராடு...

1 தீமோத்தேயு 6:12

போர்குணத்தோடு இருப்பது ஒரு போர்வீரராக ஆவதேயாகும்.

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் சொன்னதுபோல, விசுவாசத்தில் நல்ல போராட்டத்தை போராடி முடித்தார். (2 தீமோத்தேயு 4:7), எனவே, அவர் தன் இளம்சீடரான தீமோத்தேயுவுக்கும் நல்ல போராட்டத்தைப் போராடும்படி அறிவுறுத்தினார்.

அதுபோலவே, நீங்களும், நானும் நம் அன்றடை வாழ்வில் உயர்ந்த இடங்களிலும் நம் மனதிலும், இருதயத்திலும் இருக்கும் ஆவிக்குரிய எதிரிகளோடும் போராடும் போது விசுவாசத்தின் நல்ல போராட்டத்தைப் போராட வேண்டும்

விசுவாசத்தில் நல்ல போராட்டத்தைப் போராடுவதன் ஒருபகுதி, எதிரியை சரியாக அடையாளம் காணும்

திறன்கொண்டிருப்பதுமாகும். அதாவது, எல்லாம் எப்போது சரியாக நடக்கின்றன, எப்போது தடம்மாறி தவறை நோக்கிப்போகின்றன என்று இனங்கண்டுகொள்ளும் திறன் கொண்டிருப்பதாகும்.

நான் உங்களுக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு சொல்லட்டும்.

சில நாட்களுக்கு முன்பு, ஒரு குறிப்பிட்ட நபர் ஒருவரோடு நான் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அவர் சொல்வதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தபோது, எனக்குக் குழப்பமும், பதற்றமும் ளஉருவானது. எப்போதெல்லாம் அவரோடு பேசத்தொடங்குவேனோ, அப்பொழுதெல்லாம் இப்படி நடக்கிறது என்பதை உணர்ந்தேன்.

என்ன தவறு, ஏன் இது நடக்கிறது என்று புரியவில்லை? நான் ஏன் அவரிடம் இயல்பாக இருக்கமுடியவில்லை என்று வழக்கமாக நான் யோசிப்பதுண்டு.

அதைப்பற்றி நான் எவ்வளவு அதிகமாக யோசித்தேனோ அந்த அளவுக்கு பிரச்சனை என்னவென்று புரியவந்தது. அவரோடு பேசும் ஒவ்வொரு முறையும், நான் செய்த எதையாவது அவர் தவறாகப் புரிந்துகொள்வாரோ என்று பதறுகிறேன் என்று புரிந்துகொண்டேன்.

அடுத்தமுறை சந்திக்கும்போதும் அதே எண்ணம்தான் எனக்குள் எழுந்தது. ஆனால் இந்த முறை நான் ஒரு துணிவோடு அணுகினேன். நான் சற்று நிறுத்தி ஜெபிக்கத் தொடங்கினேன். “இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் நான் இந்த ஆவியின்மேல் அதிகாரம் எடுக்கிறேன். நான் பதறப்போவதில்லை. நான் செய்வது இவருக்குப்

பிடிக்கவில்லை என்றால், அது தேவனுக்கும் அவருக்கும் இடையேயுள்ள பிரச்சனையாகும்.”

“நான் விடுதலையாகத்தான் இருக்க வேண்டும். என் வாழ்நாள் முழுவதும் மற்றவர்கள் என்ன நினைப்பார்களோ எனும் அடிப்படையிலேயே எல்லாவற்றையும் தீர்மானித்துக்கொண்டிருக்கமுடியாது. சாத்தானே! இந்தக் கவலையை நான் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டேன். இயேசுவின் நாமத்தில், இதை முடிக்கிறேன்!”

நான் உறுதியாய் நின்றேன், விடுதலை எனக்குள் வந்தது. நான் அமைதியாக இருந்தவரைக்கும், சாத்தான் என்னை துன்புறுத்தியும்வந்தான்.

அதுதான் நம் பிரச்சனை! நாம் ரொம்பவே செயலாற்றாமலிருக்கின்றோம். எண்ணற்ற நேரங்களில், நாம் கவலை, பயம், சந்தேகம், குற்றவுணர்வு ஆகியவற்றுடன் நம்மைத் தாக்கவரும் எதிரியை எதிர்த்து முன்னேறுவதில்லை. அந்தச் சமயங்களில் நாம் ஏதாவதொரு மூலையில் போய் ஒளிந்துகொள்கிறோம். அவன் நம்மை வென்றுவிடுகிறான்.

நீங்களோ, நானோ பிசாசுக்குக் குத்துபயிற்சி செய்ய தொங்கவிடப்பட்ட பைகளாக மாறிவிடக்கூடாது. மாறாக, நாம் அவனுக்கு போர்வீரராக தோன்றவேண்டும்.

இப்போது, எல்லோரும் நம்மைச் சூழ்ந்திருக்கும்போது, வெளிப்படையாக பிசாசு நம்மிடம் சண்டைபோட விரும்புகிறான். ஆனால், சாத்தான் நமக்குள் கிளறுகிற குப்பைக்கூளங்கள் எல்லாவற்றையும், நாம் மக்களிடம் சமாதானமாய் போகும்பொருட்டு, மறந்துவிடவேண்டும் என்று கடவுள் விரும்புகிறார். அதற்குப் பதிலாக, அவர்

நம்மை, நம் சமாதானத்தையும், மகிழ்ச்சியையும் திருடமுயல்கிற, ஆவிக்குறிய எதிரிகளோடு நாம் போரிடவும் பெரிதும் விரும்புகிறார்.

எது இயல்பானது?

எங்கெல்லாம் பொறாமை (காழ்ப்பு), வாக்குவாதம் (போட்டி மனபான்மை, தற்குறிநோக்கம்) இருக்கிறதோ, அங்கெல்லாம் குழப்பங்களும் (அமைதியின்மை, ஒற்றுமையின்மை, அடங்காமை என) எல்லாவிதமான தீமைகளும், இழிவான பழக்கங்களும் இருக்கும்.

வைராக்கியமும், விரோதமும் எங்கே உண்டோ, அங்கே கலகமும், எல்லா தீயச்செய்கைகளும் உண்டு. பரத்திருந்து வருகிற ஞானமோ முதலாவது சுத்தமுள்ளதாயும், பின்பு சமாதானமும், சாந்தமும் இணக்கமுமுள்ளதாயும், இரக்கத்தாலும் நற்கனிகளாலும் நிறைந்ததாயும், பட்சபாதமில்லாததாயும், மாயமற்றதாயுமிருக்கிறது.

யாக்கோபு 3:16,17

ஒரு மறுபடிப் பிறந்த ஒரு விசுவாசிக்கு, தேவனை பொருத்தமட்டிலாவது குழப்பத்திலிருப்பது ஒரு உகந்த, இயல்பான நிலை அல்ல. ஆகையால், குழப்பம் நமக்குள் எழுவதாகத் தோன்றும் நேரமெல்லாம், நான் உடனே அதை எதிர்த்துத்தாக்க வேண்டியது அவசியம்.

நாம் எண்ணற்ற நேரங்களில், நமக்குள் ஏதோ தவறு இருக்கிறது என்று நினைத்துக்கொண்டபடி, அதை பொறுத்துக்கொண்டு போய்விடுகிறோம். அது நம்மீது தொடுக்கப்படும் பரிசுத்த ஆவிக்கெதிரான தாக்குதல் என்று நாம் உணர்ந்துகொள்வதேயில்லை.

நாம் செய்யும் மற்றொரு தவறு என்னவென்றால், எல்லாவற்றையும் பகுத்தறிய விரும்புகிறோமே தவிர, இயேசு கட்டளையிட்டது போல விழிப்போடிருந்து, ஜெபிப்பதில்லை.

எப்போதெல்லாம் நாம் இயல்புக்கு மாறுபட்டவிதமாக உணருகிறோமோ, எப்போதெல்லாம் அடிமைப்படுகிறோமெனத் தோன்றுகிறதோ, அல்லது ஆத்மாவில் பாரமாய் உணர்கிறோமோ, அப்போதெல்லாம் விழிப்புடனிருந்து, ஜெபியுங்கள். இதன்வழியாகத்தான் நீங்கள் இடைவிடாமல் ஜெப்பீர்கள் (1 தெசலோனிக் கேயர் 5:17). ஜெபிக்க வேண்டும் என்று உணர்கிற நேரமெல்லாம், நீங்கள் ஜெபிக்க ஆயத்தமாகத்தான் இருக்கிறீர்கள்.

ஆனால் ஒரு விசுவாசிக்கு எது இயல்பானது? இந்தக் கேள்விக்குப் பதில்கூற, எதுவெல்லாம் இயல்பானவை அல்ல எனப் பார்க்கத்தொடங்குவோம்.

கவலைப்படுவது இயல்பானது அல்ல. பகுத்தறிந்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று வேதனைப்படுவதும், நமக்குப் பதில் கிடைக்காத காரியங்களைப் புரிந்துகொள்ள தலையைபிய்த்துக்கொள்வதும் இயல்பானவை அல்ல. எல்லாரும் நம்மைக்குறித்து என்ன நினைப்பார்கள் என்று எண்ணி, அல்லல்படுவதும் இயல்பானதல்ல.

மனசோர்வுடனும், பாரமாய் உணர்வதும், நாம் ஒன்றுக்கும் தகுதியில்லை என்று நினைப்பதும் இயல்பானதன்று. நாம் ஒரு தோல்வி என்று உணர்வதும் கூட இயல்பானதன்று.

இவை சிலருக்கு இயல்பானவையாக நிகழ்ந்திருக்கலாம். ஆனால் தேவன் இவை இயல்பாக இருக்கவேண்டுமென்று ஒருபோதும் நினைத்ததில்லை. வாழ்க்கை இந்தவழியாகவே இருக்கவேண்டும் என்றும் அவர் கருதுவதில்லை. நாம் நம்முடைய எண்ணங்களால் தொடர்ச்சியாக குழப்பத்திலும், நம்முடைய துயரமான சிந்தையில் வாழ அவர் விரும்பவில்லை.

இப்படிப்பட்ட நினைவுகள் நம்முள் வரும்போது நாம் நிச்சயமாக இவையனைத்தும் எதிரியின் பொய்கள் என்று இனங்கண்டுகொள்ளத் தெரிந்தவராக இருக்கவேண்டும்.

வாட்ச்மேன் நீ, தன்னுடைய தி ஸ்பிரிச்சுவெல் மேன் (*The Spiritual Man*) என்ற புத்தகத்தின் “ஆவியின் மீதுள்ள பாரங்கள்” எனும் பகுதியில், ஆவியானது முற்றிலும் விடுதலையான நிலையில் இருக்க வேண்டும். அது காற்றில் மிதப்பதுபோல இலகுவாக இருக்கவேண்டும்... ஒரு கிறிஸ்தவன் தன் ஆவியின்மீது அழுத்திக்கொண்டிருக்கும் பாரங்களை கண்டிப்பாக இனங்கண்டுகொள்ள வேண்டும். ஆயிரம் பவுண்ட் எடை அவன் இதயத்தின்மேல் அழுத்துவதுபோல், அடிக்கடி தான் அமுக்கப்படுவதுபோல உணர்வான். அது, எதிரியானவன் இலகுவான தன்மையிலிருந்தும், மகிழ்ச்சியிலிருந்தும் அவனை பிரித்து, கவர்ந்து கொள்வதற்காக அமர்த்தியதேயன்றி, வேறல்ல. மேலும் அவனுடைய ஆவி, பரிசுத்த ஆவியோடு இணைந்து செயல்படவிடாமல் தடுக்கவும் செய்கிறது. விடுதலையான

ஆவிதான் வெற்றிக்கு அடிப்படை. எப்போதெல்லாம் ஆவி அடிமைக்கட்டுக்குள் பாதிப்படைகிறதோ, அப்போதெல்லாம் மனது சரியாக வேலைசெய்யாது என்று குறிப்பிடுகிறார்.

நம்முடைய அனைத்து பகுதிகளும் ஒன்றாக செயல்படுகின்றன. நாம் நம்மை விடுதலையான நிலையிலும், இயல்புநிலையிலும் வைத்திருப்பது மிக அவசியமான ஒன்றாகும். அதைச்செய்ய நாம் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் தலைமையின்கீழ் நம்மை வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

கிறிஸ்துவின் தலைமை

நாங்கள் தர்க்கங்களையும், தேவனை அறிகிற அறிவுக்கு விரோதமாக எழும்புகிற எல்லா மேட்டிமையையும் நிர்மூலமாக்கி, எந்த எண்ணத்தையும் கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படிய சிறைப்படுத்துகிறவர்களாய் இருக்கிறோம்.

2 கொரிந்தியர் 10:5

பிசாசின்மேல் கர்த்தர் நமக்கு வெற்றியைக் கொடுப்பார். ஆனால், நாம் அவரை நோக்கி கண்ணீர் சிந்தி, அவரை நம் பிரச்சனைகளில் அக்கறை காட்டும்படி வேண்டும்போதுதான் அவர் அதைச்செய்வார்.

நாம் அமர்ந்து, காரியங்களெல்லாம் நல்ல விதமாக மாறுமென விரும்பிக்கொண்டிருந்தால், நம் சூழ்நிலையில் ஒன்றுமே மாறப்போவதில்லை. நாம் செயலில் இறங்கியாக வேண்டும்.

நம்மைச் சுற்றிவளைத்துக்கொண்டு மனச்சோர்வு, தைரியமின்மை, நம்பிக்கையின்மை ஆகியவற்றுள் இழுத்து கீழே தள்ளிவிடுகிற மந்தம், அக்கறையின்மை, சோம்பேறித்தனம், சுறுசுறுப்பின்மை மற்றும் காலந்தாழ்த்துதல் ஆகிய பகுதிகளிலுள்ள அவருடைய மக்களுக்கு உதவியாக எதுவும் செய்ய கர்த்தர் ஆவலாகவும், ஆயத்தமாகவும், ஆற்றலுள்ளவராகவும் இருக்கிறார். ஆனால் நம் பங்குக்கு நாம் செய்ய வேண்டியவையும் உண்டு.

நமக்கு தோன்றுகிறபடியெல்லாம், நினைக்கிற படியெல்லாம் செயல்பட, அழைக்கப்பட்டவர்கள் அல்ல. கர்த்தருடைய வசனத்தை இறுகப்பற்றிக்கொண்டு, அதை அன்றாடவாழ்வில் செயல்படுத்தவே அழைக்கப்பட்டவர்கள். அதைச்செய்ய நாம் ஆவிக்குரியவிதத்தில் விழிப்போடு இருக்கவேண்டும்—எந்நேரமும்.

3

துணிச்சலுடன் செயல்படுவதற்கான ஆறு காரியங்கள்

யோவான் ஸ்நானன் காலமுதல் இதுவரைக்கும்
பரலோக ராஜ்யம் பலவந்தம் பண்ணப்படுகிறது.
பலவந்தம் பண்ணுகிறவர்கள் அதைப்
பிடித்துக்கொள்கிறார்கள்.

மத்தேயு 11:12

தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் உள்ள நீதியையும்,
சமாதானத்தையும், மகிழ்ச்சியையும் நாம் வலுக்கட்டாயமாக
எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் (ரோமர் 14:17). நீங்கள்
ஏமாற்றமடையும்போது, தொடக்கத்திலேயே பிசாசை
தேரியமாக எதிர்த்து, விரட்டவேண்டும்.

என்னுடைய ஊழியக்காலத்திலும், தனிப்பட்ட கிறிஸ்தவ
வாழ்க்கைப்பாதையிலும் நாம் தேரியமாக எதிர்ப்பதற்கு,

நாம் செய்யவேண்டிய ஆறு காரியங்களைக் கற்றுக்கொண்டேன்.

1. துணிச்சலான சிந்தனை

...ஒரு ராஜா மற்றொரு ராஜவோடே யுத்தஞ் செய்யப்போகிறபோது, தன்மேல் இருபதினாயிரம் சேவகரோடே வருகிற அவனைத் தான் பதினாயிரம் சேவகரைக்கொண்டு எதிர்க்கக்கூடுமோ, கூடாதோ என்று முன்பு உட்கார்ந்து ஆலோசனை பண்ணாமலிருப்பானோ?

லூக்கா 14:31

போருக்கு ஆயத்தம் செய்யும் ஒரு தளபதி அதற்குரியவற்றைப்பற்றியே சிந்திப்பான். தனக்கும், தன் படையினருக்கும் பாதிப்பு வராதபடி, எப்படி எதிரியோடு மோதவேண்டும், தாக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி திட்டம்போடுவான்.

நீங்களும், நானும் நம் அன்றாடவாழ்விலுள்ள, கிறிஸ்துவப் போராட்டத்தில் இதேபோலத்தான் செயல்படவேண்டும்.

நாம் கடனிலிருந்து எவ்வாறு மீளலாம்? நம் வீட்டை எப்படி துப்புரவாக வைக்கலாம்? என் குடும்பத்திற்கு இன்னும் பயனாக நான் எப்படி இருக்கலாம்? என்பதைக்குறித்து நாம் சிந்திக்க வேண்டும்.

மேலும் நாம், என் ஊழியத்தில் இன்னுமதிகமான மக்களை நான் எப்படி சந்திக்க முடியும்? என் அயலாருக்கு

நன்மைக்கேதுவான ஒரு தாக்கத்தை எப்படி ஏற்படுத்தமுடியும்? ஏழைகளுக்கு நான் எந்தவிதமாக ஆசீர்வாதமாய் இருக்கமுடியும்? ஆண்டவருக்கு நான் எப்படி இன்னுமதிகமாக கொடுக்க முடியும் என்பதைப்பற்றியும் சிந்திக்க வேண்டும்.

இவற்றை சிந்தியுங்கள். கர்த்தருடைய வேலையில் எப்படி இன்னுமதிகமாக ஈடுபடவோ, செயலாற்றவோ முடியும்? என்பதை உங்களிடமே கேட்டுக்கொள்ளுங்கள்.

ஆமாம். உங்களுக்கு ஒரு குடும்பம் இருந்தால் நிச்சயமாக அவர்களே உங்களுக்கு முதற் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவர்களாகவும், உங்கள் பொறுப்புக்கு உரியவர்களாகவும் இருப்பார்கள். மேலும், சிறுகுழந்தைகள் உங்களுக்கு உண்டானால், நீங்கள் கண்டிப்பாக அவர்களுக்குரிய முக்கியத்துவத்தை குறைவின்றி காட்டவேண்டும். அவர்களுடன் உங்கள் பெருவாரியான நேரத்தை செலவிடவேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக அவர்கள் மழலையராய் இருக்கும்வயதில்...

ஆனால், சிலநேரங்களில் குடும்பத்தையும், ஊழியத்தையும் கவனிப்பது சாத்தியமாகக்கூடியதுதான். இதை நான் பல ஆண்டுகளாக செய்திருக்கிறேன். 'வார்த்தையில் ஜீவன்' என்ற என் ஊழியத்தை, என் மகனுக்கு ஒரு வயதுதானபோதுதான் துவக்கினேன்.

தேவனால் ஒரு காரியத்தை செய்ய நீங்கள் அழைக்கப்பட்டிருந்தால், அதைச் செய்ய நீங்கள் மிக்க ஆவலாகவும் இருந்தால், அது, முதலில் பார்த்தபோது கடினமாகத் தோன்றியபோதிலும், பிறகு எளிதாக சாதிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்பீர்கள்.

செய்துமுடிக்கமுடியுமெனவே சிந்தியுங்கள். வெறுமனே ஁ட்கார்ந்துகொண்டு ஏதாவது பெரிதாக சாதிக்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்காதீர்கள், முதல்கட்டமான செயலில் இறங்குங்கள், திட்டம் ஁யிர்பெறத் தொடங்கட்டும்.

தெரீயமான சிந்தனை சிந்தியுங்கள்!

2. துணிச்சலுடன் ஜெபீயுங்கள்

ஆதலால், நாம் இரக்கத்தைப் பெறவும்
ஏற்றசமயத்தில் ஁தவும் கிருபையை ஁டையவும்,
தெரீயமாய் கிருபாசனத்து ஁ண்டையில்
சேரக்கடவோம்.

எபிரெயர் 4:16

தேவனுடைய சிங்காசனத்திற்கு முன்பு நாம் எப்படியாக
வரவேண்டும்? பயமில்லாமல், விசுவாசத்தோடு, தெரீயமாக...

அதாவது துணிச்சலுடன்!

நீங்களோ, நானோ கடவுளிடம் பயந்து, நடுங்கத்
தேவையில்லை. விசுவாசத்தோடு முன்சென்று, நமக்கு என்ன
தேவை என்று சொல்லலாம். ஁வருடைய வசனத்தில் நமக்கு
கொடுப்பதாக வாக்களித்திருந்தவற்றை பெற நாம்
எதிர்பார்க்கிறோம் என்பதையும் ஁வருக்குத்
தெரீயப்படுத்தலாம்.

நாம் (துணிச்சலுடன்) வேண்டிக் கொள்ளுகிறதற்கும்,
நினைக்கிறதற்கும் மிகவும் ஁திகமாய் (நம் ஁ச்சகட்ட
ஜெபங்களுக்கும், விருப்பங்களுக்கும், எண்ணங்களுக்கும்
நம்பிக்கைகளுக்கும், கனவுகளுக்கும் ஁ப்பாற்பட்டு

முடிவேயில்லாது) நமக்குள்ளே செயலாற்றுகிற வல்லமையின்படியே, நமக்குச்செய்ய வல்லவராகியவர் அவர் என்று எபேசியர் 3:20ல் நமக்குக் கூறப்பட்டுள்ளது.

“துணிச்சலுடன்” என்ற சொல்லை கவனியுங்கள். நீங்களும், நானும் விசுவாசத்தில் உறுதியான, திடமான, தைரியமான, வலுவான, அஞ்சாத, துணிச்சலுள்ள கிறிஸ்தவர்களாக இருக்கவேண்டும்.

தேவனுடைய சிங்காசனத்தை அணுகும்போது, மிக்க துணிச்சலுடனே செல்லுங்கள்.

3. துணிச்சலாக பேசுங்கள்

ஒருவன் போதித்தால் (அவன் நடந்துகொண்டிருக்கிற) தேவனுடைய வாக்கியங்களின்படி போதிக்கக்கூடவன்.

1 பேதுரு 4:11

கடவுளின் பிள்ளைகளாகிய உங்களுக்கும், எனக்கும் ஒரு துணிச்சல்மிக்க குரல் இருக்கவேண்டும்.

நான் பேசிக்கொண்டிருப்பது, மாம்சத்தின் படியான துணிச்சலைப்பற்றியல்ல. நான் சொல்வது, ஆவிக்குரிய துணிச்சலோடு தீமைக்கேதுவானவற்றை எதிர்த்து இருப்பதைப்பற்றி...

உங்களுக்கு நான் ஒரு எடுத்துக்காட்டு தரட்டும்.

வேதத்தில் ஓரிடத்தில் (மத்தேயு 10:16), புறாவைப்போல் கபடற்றவர்களாக இருங்கள் என்று வாசிக்கிறோம். மற்றோரிடத்தில் (நீதிமொழிகள் 28:1) சிங்கத்தைப்போல்

தெரீயமாக இருங்கள் என்றும் வாகிக்கிறோம். இவ்விரு உருவகங்களையும் ஒப்புரவாக்கிப் பார்ப்பது எனக்கு மிகவும் கடினமாக இருந்தது.

பிறகு, கிறிஸ்தவரல்லா முதலாளியைக் கொண்டிருந்த ஒருவரைப்பற்றி சிந்தித்தேன். காரணமில்லாமலேயே அவரை அழைத்து, மற்றவர்கள் முன்பு கடினமாகக் கடிந்துகொள்வார். பதில்பேசினால் தனக்கு என்ன நடக்கும் என்பதை அறிந்தபடியால், அவர் அந்நேரங்களிலெல்லாம் ஒன்றும் பேசாமல் அமைதியாக நின்றுகொண்டு, தன்தரப்பு நியாயத்தை கர்த்தர் எடுத்துரைப்பாரென்று காத்திருந்தார்.

வெளியில் பார்ப்பதற்கு புறாவைப் போல் இருந்தாலும், அவர் உள்ளுக்குள் சிக்கத்தைப்போல திடமானவராக இருந்தார்.

அதேபோலத்தான் நீங்களும், நானும் சில சமயங்களில் மந்தமானவர்போல அமைதியாக வெளிப்பார்வைக்கு இருக்கவேண்டும். ஆனால் உள்ளுக்குள்ளான ஆவியில் துணிவான திடத்தன்மையுடன் செயல்பட்டுக்கொண்டே இருக்கவேண்டும். வெளிமாம்சத்தின்படியாக, நாம் கொடுஞ்சொற்களை கேட்டுக்கொள்ள அனுமதிக்கலாம், அதற்காக அவற்றை நம் ஆவிக்குள்ளாக ஏற்றுக்கொள்ள தேவையேயில்லை.

நம்மைநாமே ஆக்கினைக்குள்ளாகக்கொள்வதை அனுமதிப்பதை நாம் தடுக்கலாம். நம் வெளிப்புற மாம்சத்தின்மீதாக நாம் தாக்கப்படும்போது, நாம் ஆவியில் ஆட்பட்டு, ஜெபிக்கலாம்.

அப்புறமாக ஒருமுறை நாம் அந்த சூழ்நிலையிலிருந்து வெற்றியுடன் வெளிவந்தபின்பு, நம்மை தவறாக நடத்திய

ஆவிக்கெதிரான எதிரிகளின் கொடுமைகளை பேசும் அதிகாரத்தோடு, நாம் துணிச்சலுடன் நம் வாயாலேயே அவற்றைப்பற்றி பேசலாம்.

என்னை மாமிசத்தின்படியாக எவரேனும் எதிர்க்க வரும்போதெல்லாம், நான் உடனே ஆவியில் மூழ்கி ஜெபிக்கத் தொடங்கிவிடுவேன். அந்தக் கொடுமையான குற்றச்சாட்டுகளால் நான் துவங்கத் தேவையில்லை என்பதை அறிவேன். எனவே, ஆவியில் என்னை காத்துக்கொள்வேன்.

பல்லாண்டுகளாக மற்றவர்கள் தங்கள் குப்பைகளையெல்லாம் என்மீது குவிக்க நான் இடங்கொடுத்துவந்தேன். பிறகு மாம்சத்தில் அவர்களை எதிர்க்க முயன்றுவந்தேன். பிறகு, முடிவாக இவை ஒன்றும் வேலை செய்யவில்லை என்று அறிந்தேன். பிறகு, முடிவாக, இவையொன்றும் வேலை செய்யவில்லை என்று நான் அறிந்தேன். எது வேலை செய்யும் என்பதையும் பிறகுதான் கண்டுபிடித்தேன்.

நம்முடைய போராட்டம் மாம்சத்தோடும், இரத்தத்தோடும் இல்லை. துரைத்தனங்களோடும், அதிகாரங்களோடும், இந்த பிரபஞ்சத்தின் அந்தகார சக்திகளோடும், வானமண்டலத்திலுள்ள பொல்லாத ஆவிகளின் படைகளோடுந்தான் நமது போராட்டம் என்ற கடினமான பாதையைக் கண்டுபிடித்தேன். எனவே, பின்பாக, ஆவிக்குரிய போராட்டத்தை எப்படி போராடவேண்டும் என்பதையும் கற்றுக்கொண்டேன்.

இதே காரியத்தைக் நீங்களும் கற்றுக்கொள்ள தேவை ஏற்படலாம். புறாவைப்போல கபடற்றவர்களாகவும்,

சிங்கத்தைப்போல தையமாகவும் இருங்கள். ஒரு துணிச்சலானக் குரலை உருவாக்குங்கள்.

மக்களோடு பேசும்போது, தலையைக் குனிந்துகொண்டு, வாய்க்குள்ளேயே முணுமுணுப்பதோ அல்லது விசம்பிக்கொண்டு படபடப்பாக பேசுவதோ கூடாது. நிமிர்ந்துநில்லுங்கள். அவர்கள் கண்களைப் பாருங்கள். நேர்மறையாகவும், உறுதியாகவும், தெளிவாகவும் பேசுங்கள். தெளிவாக உச்சரியுங்கள். அதிகாரப்பூர்வமாகப் பேசுங்கள். நீங்கள் (மற்றவர்களால்) புரிந்துகொள்ளக்கூடியவர்களாக இருங்கள்.

மழுங்கிய நாவுடையவர்களாக, பயந்தவர்களாக, திடமற்றவர்களாக, உறுதியில்லாதவர்களாக இராதிர்கள். தையமாக உங்கள் வாயைத்திறந்து, நீங்கள் சொல்ல வேண்டியதை உறுதியாகவும், நிச்சயமாகவும் சொல்லுங்கள்.

நீங்கள் கர்த்தருக்கென்று துதி பாடினாலும், ஆராதித்தாலும் அதையும் துணிவான தெளிவோடு செய்யுங்கள்.

நீங்கள் எப்போதெல்லாம் பேசுவதற்கு வாயை திறக்கிறீர்களோ, அப்பொழுதெல்லாம் தேவவாக்கியத்தைப் பேசுவதுபோல பேசுங்கள். உற்சாகமாகவும், மகிழ்ச்சியாகவும், மகிமையோடும், துணிவான தெளிவோடும் பேசுங்கள்.

4. துணிச்சலுடன் கொடுங்கள்

கொடுங்கள், அப்பொழுது உங்களுக்கும்

கொடுக்கப்படும் அமுக்கிக் குலுக்கி

சரிந்துவிழும்படி நன்றாய் அளந்து, உங்கள்

மடியிலே போடுவார்கள். நீங்கள் எந்த அளவினால் அளக்கிறீர்களோ அந்த அளவினால் உங்களுக்கும் அளக்கப்படும் என்றார்.

லூக்கா 6:38

நீங்களும், நானும் கொடுக்கும்போது, தாராளமாகவும், அதிகமாகவும் கொடுக்கவேண்டும். ஏனெனில், நாம் எந்த அளவில் கொடுக்கிறோமோ அந்த அளவிலேயேப் பெற்றுக்கொள்கிறோம்.

நம்முடைய பையையோ அல்லது பர்ஸையோ பார்க்கும்போது, அதிலிருந்து சொற்ப அளவு பணத்தை எடுக்கக்கூடாது. மாறாக, தேவன் கொடுப்பதுபோல் செழிப்பாகக் கொடுக்கவேண்டும்.

இப்போது நான் உணருவது, எந்தக் காணிக்கையும் இழிவானதும் அல்ல, ஒப்பற்றதும் அல்ல. நம்முடைய கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையில், மற்ற காரியங்களில் எவ்வாறு இருக்கிறோமோ அதைப்போலவே கொடுப்பதிலும் நாம் இருக்கவேண்டும்.

நான் கொடுக்கிறவளாக இருக்கவே நாடுகிறேன். எல்லாநேரத்திலும் கொடுக்க விரும்புகிறேன்.

ஒருசமயம் நான் ஒரு கிறிஸ்தவ புத்தகநிலையத்திற்கு சென்றேன். அங்கு பசியினால் வாடும் பிள்ளைகளுக்கு உணவளிக்கும் ஊழியத்தாரின் ஒரு சிறு காணிக்கைபெட்டி இருப்பதைப் பார்த்தேன். அதற்குக் கீழே ஒரு வாசகம் எழுதப்பட்டிருந்தது - “50சென்ட்டுக்கு இரண்டு குழந்தைகள் இரண்டு நாட்கள் சாப்பிடலாம்.”

நான் என் பர்ஸை எடுத்து, ஒரு நன்கொடையை அந்தப் பெட்டியில் போடப்போனபோது, என்னுள் ஒரு குரல் கேட்டது: “அதை செய்ய வேண்டியதில்லை; நீ தானே எப்போதுமே கொடுக்கிறாய்.”

உடனடியாக, நான் பரபரப்படைந்தேன், ஆவிக்குள்ளான பரபரப்பு. ஒருவராலும் வெளிக்காட்ட முடியாத அந்தப் பரபரப்பை, நான் உள்ளாக அடைந்தேன். நான் என் பர்ஸிலிருந்து இன்னும் கொஞ்சம் பணத்தை கற்றையாக எடுத்து, அந்தப் பெட்டியில் போட்டேன். என் சுயவிருப்பமுள்ள அளவுக்கு, என்னால் கொடுக்க முடியும் என்பதை நிரூபித்தேன்.

நீங்களும் அப்படிச் செய்யலாம். நீங்கள் கொடுக்க மனம்வராது பின்வாங்கத் தோன்றும்போது, அதிகம் கொடுங்கள். நீங்கள் துணிச்சலோடு கொடுக்கிறவர் என்பதை பிசாசுக்குக் காட்டுங்கள்.

5. துணிந்து செயல்படுங்கள்

செய்யும்படி உன் கைக்கு நேரிடுகிறது எதுவோ,
அதை உன் பெலத்தோடே செய்.

பிரசங்கி 9:10

எதையெல்லாம் செய்கிறோமே, அதையெல்லாம் துணிச்சலோடு செய்ய வேண்டும்.

உங்கள் வாழ்வில் செய்ய வேண்டியிருக்கும் எந்த வேலையையும் பார்த்து பயப்படாதீர், அதிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளலாம் என நினைக்காதீர்கள். பரிசுத்த ஆவியால் ஊக்கம்பெற்று, “இந்த வேலைதான் ஆண்டவர்

எனக்குக் கொடுத்துள்ளார். பரிசுத்த ஆவியின் உதவியோடு எல்லா பெலத்தோடும், தேவமகிமைக்காக அதை செய்வேன்.” என்று துணிவுடன் கூறுங்கள்.

6. துணிச்சலுடன் அன்புகூருங்கள்

நான் உங்களில் அன்பாயிருக்கிறதுபோல நீங்களும் ஒருவரிலொருவர் அன்பாயிருக்க வேண்டுமென்பதே என்னுடைய கற்பனையாயிருக்கிறது. ஒருவன் தன் நண்பருக்காக தன் உயிரைக் (விட்டுக்) கொடுக்கிற அன்பிலும் அதிகமான அன்பு ஒருவரிடத்திலுமில்லை.

யோவான் 15:12,13

ஆண்டவரின் பிள்ளைகளாகிய நாம், அவர் நம்மை நேசிப்பதுபோல நாமும் மற்றவர்களை நேசிக்க வேண்டும். அதாவது, தீவிரமாகவும், தியாகத்தோடும்.

அன்பு ஒரு முயற்சி. அந்தக் கிரயம் செலுத்த விரும்பாவிடில், நாம் ஒருவரையும் ஒருபோதும் நேசிக்க முடியாது.

ஒருமுறை ஒரு பெண்ணுக்கு அழகான காதணிகளைக் கொடுத்தேன். என் மாம்சம் அதை என்னோடே வைத்துக்கொள்ளச் சொன்னது. ஆனால் என்னுடைய ஆவி, தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, அதை கொடுத்துவிடச் சொன்னது.

பிறகு அப்பெண் ஒரு கூட்டத்தில் எழுந்து, தான் அணிந்திருக்கும் காதணி “ஒரு இலவச அன்பளிப்பாக” கிடைத்தது என்று கூறினாள்.

ஆமாம், அவளுக்கு அது இலவசந்தான். ஆனால் நீ கிரயம் செலுத்தியிருக்கிறாய். உனக்கு இலவசமாகக் கிடைத்த மீட்பிற்கு, இயேசு தன் உயிரைக் கிரயமாக செலுத்தினாரே அதைப்போல... என்று ஆண்டவர் என்னோடு பேசினார்.

அன்புதான் எல்லாவற்றையும்விட சிறந்த பரிசு. கடவுளின் அன்பை நீங்கள் மற்றவர்களிடம் காட்ட விளையும்போது, அதை விடுதலையோடும், தியாகத்தோடும், தீவிரமான துணிச்சலுடனும் செய்யுங்கள்.

4

ஏமாற்றத்தை சமாளித்தல்

வெப்ஸ்டரின் கூற்றுப்படி, ஏமாற்றம் என்பது, நம்பிக்கை, விருப்பங்கள் அல்லது எதிர்பார்ப்புகளில் திருப்தியடைவதில் தவறுதல் எனக்கூறப்பட்டுள்ளது.

இன்னும் சொல்லப்போனால், நாம் நமக்கு ஏதோ ஒன்றை எதிர்பார்த்து அல்லது விரும்பி, நம்பி இருக்கும்போது, அந்த நம்பிக்கை, விருப்பம் அல்லது எதிர்பார்ப்பு சந்திக்கப்படாமலேயே இருக்கும்போது நாம் ஏமாற்றம் அடைகிறோம்.

இனி நமக்கு ஏமாற்றமே இல்லை என்ற இடத்தை நம்முடைய வாழ்க்கையில் யாருமே அடைய முடியாது. நம்மில் யாருக்குமே அந்தளவுக்கு விசுவாசம் இல்லை. ஏமாற்றமே வாழ்க்கையின் உண்மை. அது அதைரியத்திற்கு வழிநடத்துவதாலும், தீர்க்கப்படாவிடில் விரக்தியில் தள்ளிவிடுவதாலும், அது நாம் கண்டிப்பாக சமாளிக்கவேண்டிய, புரிந்துகொள்ளவேண்டிய ஒன்றாகும்.

எண்ணற்ற சமயங்களில் மக்கள் அதை ஏன் என்று அறிந்துகொள்ளாததினாலேயே நாசமடைகிறார்கள். பல காலத்துக்கு முன்பாக ஏற்பட்ட ஒரு சிறிய ஏமாற்றத்தில்தான், இப்பிரச்சனை தொடங்கியதென அவர்கள் விளங்கிக்கொள்ளாதிருக்கிறார்கள். அதைத் தீர்க்காவிட்டால் இன்னும் அதிகமான பிரச்சனைக்குள்ளாகக் கொண்டுசென்றுவிடும்.

முன்னறிவிப்பு அறிகுறிகளை கவனியுங்கள்

நான் காலையில் எழும்போது தும்மலோடும், லேசான தொண்டை வலியோடும், கூடவே, கொஞ்சம் தலைவலியையும் உணர்ந்தால், எனக்கு ஜலதோஷம் பிடிக்கிறது என்பதை கண்டுகொள்வேன். நான் ஜெபித்துக்கொண்டு, வைட்டமின் சி மற்றும் ஏ நிறைந்தவற்றை உண்டு, மேலும் கொஞ்சநேரம் ஓய்வு எடுத்துக்கொள்வதால், பலநேரங்களில் என் நோய் குணமாகிவிடுவதை நான் கண்டறிந்திருக்கிறேன்.

நோய் பெரும்பாலும் தொடக்ககால அறிகுறிகளோடுதான் வருகின்றது. அந்த இயல்புக்கு மாறான அறிகுறிகளை, அவை முற்றும் முன்னமே சரிசெய்துகொள்வது மிக அவசியம்.

அதேபோலத்தான் ஏமாற்றமும். அதுவும், நாம் தீவிரமாய் துணிச்சலோடு செயல்படவேண்டிய தொடக்ககால முன்னறிவிப்பு அறிகுறிகளோடுதான் தோன்றுகிறது.

நாம் முன்பு பார்த்ததுபோல, சாத்தானால் நாம் தாக்குதலுக்குள்ளாகிறோம் என்பதை நாம் தொடக்கத்திலேயே அறிகுறிகளைக் கண்டு, தெரிந்துகொண்ட

வேகத்திலேயே, நாம் அவனை எதிர்த்துநின்றாக வேண்டும். ஏமாற்றங்களை நாம் அனுபவிக்கும்போது, நாம் சோர்ந்துபோய், மனகசப்பில் மூழ்கிப்போகும் முன்னமே, முதற்தொடக்கத்திலேயே அதற்கு எதிரான ஒருநிலையில் உறுதியாக நிற்பது மிகவும் வல்லமை மிக்கதாக இருக்கும்.

நமக்கெதிராக தவறு செய்த ஒருவனை, உடனடியாக மன்னித்துவிடுவது நல்லது. மாறாக, பிசாசு நம்மை கடுஞ்சினங்கொள்ளச்செய்து, மனக்கசப்பும், வைராக்கியமும் அடையச்செய்து, நமக்குள் செயல்பட வாய்ப்பளித்து பின் மன்னிப்பதை விட, உடனே மன்னிப்பது எளிதானதே.

இதேதான் ஏமாற்றத்திலும் நிகழ்கிறது. ஏமாற்றமானது அதைரியத்திற்கும், மனச்சோர்வுக்கும், நாசத்திற்கும் நடத்திச்செல்லும் முன்பே, தொடக்கத்திலேயே நாம் அதை உடனேயே விளங்கிக்கொண்டு, செயல்படுவது எளிதாகவும், நன்மையானதாகவும் இருக்கும்.

ஏமாற்றத்தின் காரணங்கள்

ஒருவேளை நீங்கள் ஒரு உல்லாசப்பயணம் அல்லது விருந்து அல்லது திருமணம் போன்ற ஏதேனும் ஒன்றை வெளிப்புற நிகழ்ச்சியாக போவதாக திட்டமிட்ட சமயத்தில், அடாதமழை கொட்டுகிறது என்று வைத்துத் கொள்ளுங்கள்.

உங்கள் குடும்பத்தினரையும், நண்பர்களையும் அழைத்துவிட்டீர்கள்! பார்த்து, பார்த்து அக்கறையோடு எல்லா ஆயத்தங்களும் செய்தாகிவிட்டது! எல்லாம் சிறப்பாக இருப்பதற்கென்றே அதிக நேரத்தையும், பணத்தையும் செலவழித்திருக்கிறீர்கள்! அப்புறமாக, ஒவென்று ஒரு பெரிய

அடைமழை பெய்கிறது. எல்லாம் ஒரு பெரிய குழப்பமாகி போய்விட்டது.

அது ஏமாற்றம் தான்! ஆனால் அது சிறிய ஏமாற்றந்தான். அதை ஒருவரால் தாங்கிக்கொள்ள முடியும்.

இது போன்ற சமயங்களில் எல்லாவற்றையும் செவ்வனே செய்துமுடித்த பிறகு, நான் பெருத்த ஏமாற்றத்தை சந்தித்தபோது, நான் “ஓ!நல்லது! அது ஏமாற்றந்தான், ஆனால் அதுவே மொத்த உலகத்தின் முடிவல்ல! இதிலிருந்தும் நான் சிறந்தவற்றை செய்துக்காட்டுவேன்.” என்று கூறக் கற்றுக்கொண்டேன்.

சில ஏமாற்றங்கள் மிகவும் மோசமானதாகவும், அழித்துவிடக்கூடியதாகவும் இருக்கும். அதிலும் குறிப்பாக, உயிரற்ற பொருட்களினால் தோன்றும் ஏமாற்றங்களைவிட, மனிதர்களால் ஏற்படுபவை மிகவும் மோசமானவையாக இருக்கும்.

சிலரை மட்டும் நம்புங்கள்

அப்படியிருந்தும், இயேசு எல்லாரையும்
அறிந்திருந்தபடியால், அவர்களை நம்பி
இணங்கவில்லை.

யோவான் 2:24

வாழ்க்கை பரிபூரணமாகாததால் ஏற்படும் ஏமாற்றத்தை சகித்துக் கொள்வதோடு, மக்களும் பர்பூரணப்படாததால் ஏற்படும் ஏமாற்றத்தையும் சகித்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

பொதுவாக, எல்லோருமே, அது யாராக இருந்தாலும் சரி, நாம் அளவுக்கதிகமாக அவர்களை நம்பியிருக்கும்போது, அவர்கள் நம்மை ஏமாற்றி விடுவார்கள். அது மற்றவர்களை குற்றப்படுத்தும் ஒருவித மனப்பான்மையோ, தீர்ப்பளிக்கும் கெடுபிடியான தன்மையோ அல்ல... அது இயல்பான வாழ்க்கையின் ஒரு உண்மை. அவ்வளவுதான்! ஏன் மற்றவர்களை அளவுக்கதிகமாக சார்ந்திருக்கக் கூடாது என்பதற்கான அடிப்படை பதில் இதுதான்! அவர்கள் உங்களுக்கு மிகமிக நெருக்கமானவராக இருந்தாலும்...

மனிதர்களை எப்படி நம்புவது என்பதைப்பற்றி பல்லாண்டுகளாகப் படித்தவர்கள்கூட இதையே சொல்வது, கேட்பதற்கு புதுமையாகத் தோன்றலாம்.

ஆனால், இயேசுவின் வாழ்க்கையிலிருந்து நாம் பார்ப்பதுபோல, நாம் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுவரை மற்றவர்களை, சமநிலையற்ற, ஞானமற்ற முறையில் நம்மைப்பற்றிய எல்லாவற்றையும் கூறாமலேயே, நம்புவது முடிவதே!

இயேசவைப்போல, நீங்களும், நானும் எல்லோர் மீதும் அன்புகூர வேண்டும். ஆனால், நாம் எல்லாரையும் 100 விழுக்காடு முழுமையாக நம்பத்தேவையில்லை. ஒரு முட்டாள்தான் அதைச்செய்வான். ஏன்? ஏனெனில், இப்போதோ, அப்புறமாகவோ, மற்றவர்கள் நம்மை கைவிட்டுவிடுவர், நாமும் மற்றவர்களை இப்போதோ, அப்புறமாகவோ கைவிடவே செய்வோம்.

பிழை செய்வது மனிதனுடைய இயல்பு. தன்னிடமிருந்தும், மற்றவர்களிடமிருந்து வருபவற்றினின்றும் தன்னைக் காத்துக்கொள்ளும் மனிதனே ஞானவான்.

பலவழிகளிலும், ஏமாற்றத்திற்கு சரியான தீர்வு என்னவென்றால், முடிந்தவரைக்கும் அதைத் தவிர்ப்பதே! அதைச் செய்ய சிறந்த வழி என்னவெனில், நம் நம்பிக்கைகள், விருப்பங்கள், எதிர்பார்ப்புகலெல்லாம் அது மனிதர்களோடு தொடர்புடையதாக இருக்கும்போது, மனிதர் என்பது நம்மையும் சேர்த்துத்தான்! குறிப்பாக இயல்பான ஁லகத்தோடு ஁ட்டியவையாக இருக்க வேண்டும்.

ஞானமுள்ள மகன் தகப்பனை மகிழ்விக்கிறான்;
முடத்தனமுள்ளவனோ தாய்க்கு
சஞ்சலமாகயிருக்கிறான்.

நீதிமொழிகள் 10:1

சிலநேரங்களில் பிள்ளைகள் பெற்றோருக்கு ஏமாற்றங்களாக இருக்கின்றன. இன்றைக்கு, பல தாய், தந்தையர் என்ன சொல்கிறார்களெனில், அவர்களுடைய பிள்ளைகள் அவர்களின் ஁ரு வார்த்தையைக்கூட கேட்பதில்லை. ஁ரு காதில் கேட்டு, மறு காதில் விட்டுவிடுகிறார்கள்.

அது எப்படிப்பட்டது என்று நான் அறிவேன். என் மகன் ஁னி பிள்ளைப்பருவத்தில் அப்படித்தான் இருந்தான். நான் அவனோடு ஏதாவது முக்கியமானதைப் பற்றிப் பேசினால், அவன் எதையுமே கேட்காதவன் போல், அப்படியே ஆவென்று விழித்திருப்பான்.

஁ருமுறை பள்ளியில் அவன் ஏதோ முட்டாள்தனமான ஁ன்றைச் செய்ததால், தண்டனையாக மதியவுணவுவேளையிலும் இருக்கவேண்டியதாயிற்று. ஏன் இப்படிச் செய்தாய்? என்று

கேட்டபோது அவன் வெறுமனே தன் தோள்களை குலுக்கிக்கொண்டான்.

நான் சொன்னேன், “அது பதில் கிடையாது,” “இப்போது சொல் ஏன் அதைச் செய்தாய்?”

“எனக்குத் தெரியாது” என்று முணுமுணுத்தான்.

எத்தனை தரம் நான் அந்தக்கேள்வியைக் கேட்டாலும் அவன் தெரியாது என்ற அதே பதிலைத்தான் சொல்லிக்கொண்டேயிருந்தான்.

எனவே, நான் அவனுக்கு, அவன் நல்லமாதிரியாக நடந்துகொள்வதன் முக்கியத்துவத்தைப்பற்றியும், அவனுடைய எதிர்கால வாழ்க்கைக்கு ஆயத்தப்படுத்தும் எல்லாவற்றையும் கற்றுக் கொள்வதைப்பற்றியும் ஒரு குட்டிபாடம் நடத்தினேன்.

அடுத்தநாளே, அவனுடைய அணுகுமுறையிலும், நடத்தையிலும் ஒரு பெரிய முன்னேற்றத்தை எதிர்பார்த்து, அவனை பள்ளிக்கு அனுப்பிவைத்தேன். பதிலாக, அன்று அவன் தன் ஆசிரியரிடமிருந்து ஒரு குறிப்பைக் கொண்டுவந்தான். அதில் எழுதியிருந்தது “டேனிக்கு இன்று மிகமோசமான நாள்.”

இப்படிப்பட்ட நிகழ்வு, பெற்றோருக்கு ஒரு மிகப்பெரிய ஏமாற்றம். சிலநேரங்களில் குழந்தை வளர, வளர அது மிகவும் மோசம் அடையும். காரணம் அவன்மீது வைக்கும் எதிர்பார்ப்பும் அதிகமாகிறது.

பெரியதான நம்பிக்கையும், விருப்பமும், எதிர்பார்ப்பும் இருக்கும்போது ஏமாற்றங்களும் பெரியதாகிறது. ஆனால், சில

சீறீயகாரீயங்களுங்கூட பெரீய நிலைகுலைவீற்கும், கடும் ஏமாற்றத்தீற்கும் காரணமாகீவீடும். மேலும் அவை சரீயான வீதத்தீல் அணுகப்படாதீருந்தால், கடுமையான பல பரீச்சனைகளுக்கும் வழீகோலும்.

தீராட்சைத் தோட்டத்தை கெடுக்கும் சீறுநரீகள்

தீராட்சைத் தோட்டங்களைத் கெடுக்கீற குழீநரீகளையும், சீறுநரீகளையும் நமக்குப் பீடியுங்கள்.

஁ன்னதப்பாட்டு 2:15

சீறீய ஏமாற்றங்களுங்கூட, பெரீய பரீச்சனைகளையும், அவற்றீன் வீளைவாக பெரீய இழப்பையும் சந்தீக்க வழீநடத்துகீற நிலைகுலைவை ஏற்படுத்தலாம்.

மேலும், வேலைபெறத் தவறும்போதோ, பதவீவுயர்வுபெறத் தவறும்போதோ, அல்லது நாம் விரும்பீய வீட்டை அடையத்தவறும்போதோ நாம் அடைகீன்ற பெரீய ஏமாற்றத்தை வீட, நாம் சீறீய காரீயங்களுக்கு அடையும் ஏமாற்றத்தீன் வீளைவான மன ஁ளைச்சலையும், நிலைகுலைவையுமே தருகீறது.

எடுத்துகாட்டாக, யாரேனும் மதீயவுணவீல், ஁ங்களோடு கலந்துகொள்வதாக சொல்லீவீட்டு, பீறகு வராமலீருக்கலாம் அல்லது நீங்கள் குறீப்பீட்ட கடைக்கு, குறீப்பீட்டத் தள்ளுபடியீல் பொருட்கள் வாங்க விரும்பீ, அதற்காகவென்றே செல்லும்போது, அங்கு எல்லாமே

விற்கப்பட்டிருக்கலாம் அல்லது ஒரு சிறப்பான நிகழ்ச்சிக்கு செல்ல மிகவும் நேர்த்தியாக உடையணிந்துகொண்ட பின்னர், கடைசி நேரத்தில் அதில், அதுவரை கண்டிராத ஒரு கிழிசல் கண்ணில்படலாம்.

இவை எல்லாமே, உண்மையில், சிறிய காரியங்கள்தாம். ஆனால் இவை மிகுந்த மனவருத்தத்திற்கு இட்டுச்செல்லும் வலிமைவாய்ந்தவை. அதனால்தான், நாம் அவற்றை எவ்வாறு கையாள வேண்டும் என்றும், எப்படியாகக் கருதிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை தெரிந்துகொண்டே ஆகவேண்டும். இல்லையெனில், அவை நம்முடைய கையை மீறிப்போய்விடலாம். அதன் வெளிப்பாடாக, நாம் உண்மையான சவால் ஒன்றை எதிர்கொண்டு, சமாளித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, மிக மோசமான பிரச்சனைகளுக்கு இடங்கொடுத்துவிடும்.

உங்களுக்கொரு எடுத்துகாட்டு சொல்கிறேன்.

நீங்கள் ஒருநாள் தாமதமாகவே எழுகிறீர்கள் என்றும், அதனால் நீங்கள் ஏற்கனவே விரக்தியடைந்திருக்கிறீர்கள் என்று கற்பனைசெய்து கொள்ளுங்கள். அலவலகத்திற்குச் செல்லும்வழியில் உள்ள போக்குவரத்து நெருக்கடியால் இன்னும் தாமதமாகிறது.

பிறகு, ஒருவழியாக நீங்கள் வேலையைத் தொடக்கும்போது, யாரோவொருவர் உங்களைப்பற்றி உங்களுக்குப் பின்னாகப் புறணிபேசுகிறதை கண்டுபிடிக்கிறீர்கள்.

ஒரு காபி குடித்தால் மனம் அமைதியாகும் என்று நினைத்து, காபி வாங்கப்போய், உங்களை அறியாமல் உங்கள்மீது கொட்டிக்கொள்கிறீர்கள். மேலதிகாரியுடன்

முக்கியமான ஒரு சந்திப்பு உள்ளது, ஆனால் உடையை மாற்ற நேரமில்லை.

இவையெல்லாமே, நீங்கள் குழப்பக்குட்டைக்குள் தத்தளித்துக்கொண்டிருக்கும்வரை ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக வரிசையாக நெருக்கிக்கொண்டேதான் இருக்கும்.

அப்புறமாக, அந்நேரத்தில்தான் டாக்டரிடமிருந்து ஒரு அறிக்கை வரும், உங்கள் நம்பிக்கையும், ஜெபமும் சீர்பொருந்தவில்லை என்று. இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, நீங்கள் ஊரெல்லாம் அறிவித்துவிட்ட உங்கள் திருமணத்தை நிறுத்திவிடுவேன் என்று உங்களுக்கு நிச்சயிக்கப்பட்டவர் உங்களை அழைத்து மிரட்டினால்...

உங்கள் நடவடிக்கை எப்படி இருக்கும்? விசுவாசமா? ஆத்திரமா?

போக்குவரத்து நெருக்கடி, காபி கீழே சிந்தியது இந்த சிறிய ஏமாற்றங்களோடு, உண்மையாகவே பெரிய பிரச்சனைகளான நோய் அல்லது உறவு முறிந்துபோதல் ஆகியவற்றை எதிர்கொள்ளும்பொழுது, அவை உங்களை பெரிய குழப்பத்திற்குள் வைத்துவிடும்.

அதனால்தான் நாம் திராட்சைத் தோட்டத்தை கெடுக்கிற சிறுநரிகளுக்கு நாம் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் அவை, சிறியவையாக இருந்துகொண்டு, மோசமான ஏமாற்றங்கள் கொண்டு வருகிற அழிவுகளுக்கு உடந்தையாகவும் அல்லது அதைத் தொடர்ந்தும் வரும்.

அப்போஸ்தல நடபடிகள் புத்தகத்தில் பவுல் எப்படி தன் கையை பாம்பொன்று கவ்விக்கொண்டபோது, என்ன

செய்தாரோ அதைச் செய்ய நாமும் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும் (அப். 28:1-5) அதனை தூர உதறிப்போட்டார்... ஏமாற்றங்கள் வரும்போது, அவை வந்தவேகத்தில் அவற்றை நாம் சரியாக விளங்கிக்கொள்ளப் பழகிக்கொண்டால், அவை நிலைகுலைவேற்படுத்தும் நாசம் என்ற மலையாகக் குவிவதில்லை.

5

இயேசுவின்மீது நம்பிக்கை

என் ஆத்துமாவே நீ ஏன் கலங்குகிறாய்? ஏன்
எனக்குள் தியங்குகிறாய்? தேவனை நோக்கிக்
காத்திரு அவர் சமூகத்து இரட்சிப்பினிமித்தம்
நாம் இன்னும் அவரைத் துதிப்பேன்.

சங்கீதம் 42:5

நீங்களும், நானும் நமது முழுநம்பிக்கையையும் கடவுள்மீதே
வைக்கவேண்டும். ஏனெனில், நம் வாழ்க்கையில் நமக்கு
எதிராக என்ன வரப்போகிறது என நாம் ஒருபோதும்
அறிவதில்லை.

வேதத்தில் பல இடங்களில், எடுத்துகாட்டாக
1 கொரிந்தியர் 10:4ல் இயேசு கன்மலையாக கூறப்பட்டுள்ளார்.
அப்போஸ்தலராகிய பவுல் கொலோசெயர் 2:7ல் நாம் அவரில்
ஆழமாக வேர்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்-
லிக்கொண்டுபோகிறார்.

நாம் மற்றவர்களிலோ, நம்முடைய வேலையிலோ, நம்முடைய ஆலயத்திலோ, நமது நண்பர்களிலோ, ஏன் நம்மிலோ வேர்கொள்ள வேண்டாம் என்று போதிக்கப்படுகிறோம்.

கன்மலையாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின்மீது நாம் நம் வேரை ஊன்றியிருந்தால், நாம் சிறப்பான வடிவில் நிலைபெறுவோம். ஆனால், நாம் வேறேதேனும் பொருள்மீதோ, நபர்மீதோ வேர்கொண்டால் நாம் பிரச்சனைக்குள்ளாவோம்.

இயேசுவைப்போல, வேறு எவரும், எந்தப்பொருளும் திடமானதாகவோ, சார்ந்துகொள்ளக் கூடியதாகவோ, அசைந்துகொடுக்காததாகவோ இருக்க முடியாது. அதனால்தான் நான் மக்கள் என்மீதோ அல்லது என் ஊழியத்தின்மீதோ வேர்கொள்ள விரும்புவதில்லை. நான் மக்களை இயேசுவின்பக்கம் திருப்பவே விரும்புகிறேன். அவர்கள் என்னை எதாவதொன்றில் தோற்கடிக்கச் செய்வார்கள் என்று நான் அறிந்திருப்பதுபோலவே, அவர்களை நானும் ஏதாவது ஒருவிதத்தில் தோற்கடிக்கச்செய்துவிடுவேன் என்றும் அறிந்திருக்கிறேன்..

இதுதான் மானிடர்களாகிய நம்மிடமுள்ள பிரச்சனை. நாம் எந்நேரத்திலும் தோல்வியுற வாய்ப்புள்ளவர்களாகவே இருக்கிறோம்.

ஆனால், இயேசு கிறிஸ்து அப்படி இல்லை.

இயேசுவில் ஆழமாக வேருன்றுங்கள். முழுமையாகவும், மாறாமலும் நம்பிக்கையை அவர்மீது வையுங்கள். மனிதன்மீதல்ல. சூழ்நிலைகளின்மீதல்ல. வங்கி இருப்பின்மீதோ, உங்கள் வேலையின்மீதோ, எந்தப்

பொருளின்மீதோ அல்லது எந்தவொரு நபரின் மீதோ, மற்ற எதன்மீதோ அல்ல...

உங்கள் நம்பிக்கையையும், விசுவாசத்தையும் உங்கள் மீட்பின் கன்மலையாகிய அவர்மீது வைக்காவிடில், நீங்கள் உங்களை அதைரியப்படுத்தி, நாசமாக்கிவிடும் ஏமாற்றத்தை நோக்கி தலைப்படுகிறீர்கள் என்று பொருள்.

மக்கள் குறைபாடுள்ளவர்கள்

ஆபத்துக் காலத்தில் துரோகியை நம்புவது
உடைந்த பல்லுக்கும், மொழி புரண்ட காலுக்கும்
சமானம்.

நீதிமொழிகள் 25:19

சில நாட்களுக்குமுன், என் மகள் திருமணத்திற்காக நிச்சயிக்கப்பட்டிருந்தாள். மோதிரம் எடுக்கப்பட்டது, பணம் சேர்த்துவைக்கப்பட்டது, திருமணத்திற்கான திட்டங்களெல்லாம் செவ்வனே செய்யப்பட்டன.

மணநாள் அறிவிக்கப்பட்ட சில நாட்களுக்குள், நிச்சயிக்கப்பட்ட மணமகன் செய்த துரோகத்தினாலும், உண்மையின்மையினாலும் மொத்த ஏற்பாடும் நின்றுபோனது.

அது உண்மையிலேயே ஒரு துயரம்மிக்க சூழ்நிலையாக இருந்தது... எல்லோருக்கும், இன்னும் குறிப்பாக, தன் வாழ்க்கையில் ஏற்கனவே கடினமான பல ஏமாற்றங்களுக்குள் கடந்துவந்திருந்த, அந்த இனிமையான, அழகான, அற்புதமான இளம் மணமகளாகப்போகும் பெண்ணுக்கு.

ஆனால், இந்த முறை அவள் பிசாசை எதிர்த்துநின்றாள். அவள் நிலைகுலைந்துபோய், தனக்குத்தானே இரங்கிவருந்தாமல், “நல்லது. கடவுளுக்கு நன்றி. அவன் எப்படிப்பட்ட மனிதன் என்பதை திருமணத்திற்குமுன்பே அறிந்துகொண்டேனே, கொஞ்சம் தாமதித்திருந்தால், இதை சரிகட்ட ஒன்றுமே செய்யமுடியாமல்போயிருக்கும்” என்று சொன்னாள்.

அந்த, மிகவும் மோசமான ஏமாற்றத்தை அவள் கையாண்ட விதத்தால், அவளைப்பற்றி நான் மிகவும் பெருமைபட்டு, மகிழ்ந்துகொண்டேன்.

திருமணத்திற்குப்பின் அறிவதைக்காட்டிலும் முன்பே அறிந்துகொண்டோமே என்று நினைத்தாலும் அவள் மனதில் காயப்பட்டே இருந்தாள். எனவே அவள் அப்பாவும், நானும் அவளை உற்சாகப்படுத்தினோம், ஆலோசனை கூறினோம், அவளோடு ஜெபித்தோம்.

கூடுதலாக, அவள் என் ஒலிநாடாக்களைக் கேட்டாள், புத்தகங்களை வாசித்தாள். அவை அவளுடைய ஆவியை உற்சாகப்படுத்தவும், புத்துணர்வோடு தூக்கிநிறுத்தவும் உதவின.

அவள் அந்தக் கடினமான, சோதனையான காலத்தை இழப்பேதுமின்றி கடந்துவெளிவந்தாள். ஏனெனில், அவளுடைய விசுவாசமும், நம்பிக்கையும் குறைபாடான மனிதர் மீதல்லாமல், ஒருபோதும் கைவிடாத இயேசுவின்மேல் இருந்தது. ஏமாற்றங்களும், அதையிழந்தும் நிறைந்திருந்த அவள், விடாமுயற்சியையே வலியுறுத்திக்கொண்டிருக்கும் அவரையே இடைவிடாது

கவனங்கூர்ந்து, பார்த்துவந்தாள். அதுதான் நாம் ஒவ்வொருவரும் செய்யக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியது.

இன்று, அவள் ஒரு அருமையான மனிதரை திருமணம் செய்திருக்கிறாள். அவளும், அவளுடைய கணவரும் இணைந்து எங்களோடு ஊழியம் செய்கிறார்கள்.

இயேசுவையே தொடர்ந்து பாருங்கள்

...நமக்கு நியமித்திருக்கிற ஓட்டத்தில்
பொறுமையாக ஓடக்கடவோம்.

அவர் தமக்குமுன் வைத்திருந்த
மகிழ்ச்சியின்பொருட்டு, அவமானத்தை
எண்ணாமல், சிலுவையைச் சகித்து, தேவனுடைய
சிங்காசனத்தின் வலது பாரிசத்தில்
வீற்றிருக்கிறார்.

ஆகையால் நீங்கள் இளைப்புள்ளவர்களாய்
உங்கள் ஆத்துமாக்களில்
சோர்ந்துபோகாதபடிக்கு, தமக்கு விரோதமாய்
பாவிகளால் செய்யப்பட்ட இவ்விதமான
விபரீதங்களை சகித்த அவரையே நினைத்துக்
கொள்ளுங்கள்.

எபிரெயர் 12:1-3

வாழ்க்கைப்பாதையின் ஓரத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு
“நான் விட்டுவிடுகிறேன், என்னால் முடியாது. நான்
வெளியேறிவிடுகிறேன்” என்று சொல்வதற்கு எந்த சிறப்புத்
திறமையும் தேவையில்லை. எந்த அவிசுவாசியும் இதைச் செய்ய
முடியும்.

அப்படியாக, வெளியேறுவதற்கு நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவராக இருக்க அவசியமேயில்லை.

நீங்கள் ஒருமுறை இயேசுவை இறுகப் பற்றிக்கொண்டால், மேலும் சிறப்பாக, அவர் உங்களைப் பற்றிக்கொண்டால். அவர் வலிமையையும், ஆற்றலையும், மனவுரத்தையும், துணிச்சலையும் உங்களுக்குள் ஏற்றத் தொடங்குவார். அதனால், புதிதான, ஒப்பற்ற பல காரியங்கள் உங்களைச் சுற்றி நிகழக் காண்பீர்கள். அதற்குபின், அவர் உங்களை கீழிறங்க, நிலைதாழ விடமாட்டார்.

நீங்கள் சொல்லலாம், “ஓ, ஆண்டவரே, என்னைத் தனியாக விடும். என்னால் இதற்குமேல் போராட முடியாது.” ஆனால் நீங்களே வெளியேறிவிட விரும்பினாலும், அவர் உங்களை விட்டுவிடமாட்டார்.

நானுங்கூட வெளியேறிவிட நினைத்ததுண்டு. ஆனால், இப்போது நான் ஒவ்வொருநாளும் படுக்கையை விட்டு எழுந்திருக்கும்போது, புத்துணர்ச்சியோடு எழுந்திருக்கிறேன். நான் என் நாளை தொடக்கும்போது ஜெபத்தோடும், ஆண்டவருடைய வசனத்தை சொல்லிக்கொண்டும், வேதத்தை வாசித்தும் தேவனைத் தேடியும் தொடக்குகிறேன்.

“இதனால் ஒன்றும் பயனில்லை” என்று பிசாசு என் காதில் கத்தினான். “இதைத்தான் நீ பல ஆண்டுகளாக செய்துகொண்டிருக்கிறாய். இதனால் எனக்கு என்ன பயன்? நீ இன்னும் உபத்திரவத்திலேதானே இருக்கிறாய்?” என்று சொல்லுவான்.

அப்போதுதான் நான் சொல்லுவேன், “வாயை மூடு! பிசாசே! வேதம் சொல்லுகிறது, நான் இயேசுவை

நோக்கிப்பார்த்து அவருடைய அடிச்சுவடுகளை பின்பற்ற வேண்டும். அவரே என் தலைவர், என் விசுவாசத்தின் ஊற்றும், முடிக்கிறவரும் அவரே.” என்று

அதைத்தான் என் மகளும் செய்தாள். தன் ஆவியை கட்டுப்படுத்தி, என்ன வந்தாலும் அமைதியாய் சென்றாள். அவள் தன் பழைய வாழ்க்கையை திரும்பிப் பார்த்து இது எனக்கு மீண்டும் மீண்டுமாக நடக்கிறது. இன்னும் அதிகமான புறக்கணிப்பு நடந்திருக்கிறதென்றும் சொல்லவில்லை. மாறாக, இயேசுவை நோக்கிப்பார்க்கத் தொடங்கினாள்.

நீங்களும், நானும் ஒரு தீர்மானம் எடுப்பது அவசியம். என்ன வந்தாலும் சரி, எது எப்படியாக இருந்தாலும் நாம் தொடரப்போகிறோம்.

மீண்டும் செயல்படுங்கள்

ஒருவரோடொருவர் ஏகசிந்தையுள்ள
வர்களாயிருங்கள் மேட்டிமையானவற்றை
சந்தியாமல், தாழ்மையானவர்களுக்கு
இணங்குங்கள் உங்களையே அறிவாளிகள்
என்று எண்ணாதிருங்கள்.

ரோமர் 12:16

தேவன் என்னுடைய வாழ்க்கையிலும், ஊழியத்திலும் என்னென்ன செய்திருக்கிறார் என்பதைக் குறித்து சமீபநாட்களில் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தேன். இன்றைக்கு நான் என் வாழ்க்கைப்பாதையை திரும்பிப் பார்த்தால், உண்மையிலேயே வியந்துபோகிறேன். ஆனால் அது எப்போதும் எளிதாக இருந்ததில்லை. எத்தனையோ

நேரங்களில், “இது எனக்கு வேண்டவே வேண்டாம்” என்று சொல்லி கைவிட்டுவிட நினைத்திருக்கிறேன்.

சோர்ந்துபோய் வீழ்ந்து, அதெரீயப்பட்டு பாடுபட்டபோது, ஆண்டவர் “ஐயம்ஸ்! ஏமாற்றங்கள் வரும்போது, நீ வேறெதையாவது செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிடில், நீ அதெரீயம் அடைவாய்... அது உன்னை பாழ்படுத்திவிடும்” என்று என்னிடம் எப்படி சொன்னார் என்பதை நான் உங்களோடு பகிர்ந்துகொண்டதுண்டு.

அதனால்தான், நாம், காரியங்கள் மாறும்போது அதற்கு ஏற்றாற்போல் ஒத்துப்போக கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதைத்தான் என் மகளும் செய்தாள். அது அவளை ஒரு முழுக்க, முழுக்க மாறுபட்ட, புதிய வாழ்க்கைக்கு நடத்திச்சென்றது.

இப்போது, ஆமாம்! இது எப்போதும் அத்தனை எளிதாக இருப்பதில்லை. மழையால் தடைப்பட்டுப் போன உல்லாசப் பயணத்தை சமாளிப்பதைக் காட்டிலும், முறிந்துபோன திருமண விழாவை சமாளிப்பது, மலை போன்ற கடினமானது. ஆனால், நாம் எதிர்கொள்ளும், சமாளிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை எப்படிப்பட்டதாக இருந்தாலும், எல்லாவற்றிற்கும் பதில் ஒன்றுதான்.

நாம் வேறு காரியங்களில் ஒத்துப்போய், சரிபடுத்திக்கொண்டு, மீண்டுமாக இயங்கக் கற்றுக் கொள்ளவில்லை என்றால், நாம் தேவன் நமக்கென்று வைத்திருக்கும் புதிய உற்சாகமான வாழ்க்கையை கண்டுபிடிக்கவோ, அனுபவிக்கவோ ஒருபோதும் முடியாது.

6

கர்த்தருக்கேதுவானவற்றையே தியானியுங்கள்

நீங்கள் ஒன்றுக்கும் கவலைப்படாமல்,
எல்லாவற்றையுங்குறித்து உங்கள்
விண்ணப்பங்களை ஸ்தோத்திரத்தோடே கூடிய
ஜெபத்தினாலும், வேண்டுகலினாலும்
தேவனுக்குத் தெரியப்படுத்துங்கள்.

அப்பொழுது, எல்லா அறிவுக்கும் மேலான
தேவசமாதானம் உங்கள் இதயங்களையும்,
உங்கள் சிந்தைகளையும் கிறிஸ்து
இயேசுவுக்குள்ளாகக் காத்துக்கொள்ளும்.

பிலிப்பியர் 4:6,7

நீங்கள் அதைரியத்தால் சீரழிந்துபோக விரும்பவில்லை
எனில், ஒருபோதும் உங்கள் ஏமாற்றங்களைப்பற்றி
தியானியாதிருங்கள்.

உங்கள் உணர்ச்சிகள், உங்கள் சிந்தனைகளோடு பிணைந்திருக்கின்றன என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? இதை நீங்கள் உண்மையென்று ஒப்புக்கொள்ளாவிடில், இருபது அல்லது அதற்குமேலும் சில நிமிடங்கள் செலவிட்டு, உங்கள் பிரச்சனைகளைப்பற்றி மட்டுமே சிந்தித்துப்பாருங்கள். அந்த நேரம் முடிவதற்குள், உங்கள் உணர்ச்சிகளும், ஏன்? முகசபாவமங்கூட மாறியிருக்கும் என்று நான் உங்களுக்கு உறுதியாகக் கூறுகிறேன். நீங்கள் மனச்சோர்வோ, கோபமோ, குழப்பமோ அடையலாம். ஆனால், உங்கள் நிலைமை எதுவும் கொஞ்சமும் மாறியிருக்காது.

அதனால்தான், நீங்கள் ஆலயத்திற்குச் செல்லலாம், துதிபாடல்களைப் பாடலாம், போதகங்களைக் கேட்கலாம், அப்புறமாக, வீட்டிலிருந்து புறப்பட்டபோது இருந்த அதே எதிர்மறையான மனபான்மையோடே, வெளிநடத்தையோடே ஆலயத்திலிருந்தும் புறப்பட்டு, திரும்பியும் செல்லலாம். அது ஏன் அப்படி நிகழ்ந்துவருகிறதெனில், ஆலயத்திற்குள் அமர்ந்து கொண்டு, உங்கள் பிரச்சனைகளைப் பற்றியே தியானித்து, சிந்தித்துக்கொண்டிருப்பதால்... நாம் மனதையும், ஆவியையும் ஆண்டவரின்மேல் அல்லவோ கூர்ந்துபதித்து, கவனம்செலுத்தியிருக்க வேண்டும்?

உங்கள் தோழமை யாரோடு?

என்னுடைய மாத இதழின் ஒரு மலரில் இந்தக் கேள்வியை கேட்டிருந்தேன், “நீங்கள் யாரோடு தோழராயிருக்கிறீர்கள்? பிரச்சனைகளுடனா? அல்லது கடவுளுடனா?”

இக்கேள்வியை என் வாசகர்களிடம் ஏன் கேட்டேன்

என்றால், ஒருநாள் அதிகாலை கடவுள் என்னிடத்தில் கேட்டது இதேக்கேள்விதான்.

அந்த நாளில் நான் என் பிரச்சனைகளைப்பற்றி சிந்தித்தபடி எழுந்தேன். திடீரென்று கர்த்தரின் ஆவி என்னோடு பேசியது. அவருடைய சத்தத்திருந்து அவர் என்னிடம் சற்று கோபமாய் இருக்கிறாரென்று அறிந்துகொண்டேன்.

“ஜாய்ஸ், நீ உன் பிரச்சனைகளுடனா? அல்லது என்னுடனா? எதனுடன் ஐக்கியங்கொள்ளப் போகிறாய்?” என்று அவர் என்னிடம் கேட்டது. அப்புறமாக, நான் உங்களிடம் இப்போது சொல்லவிளைவதை, அவர் என்னிடம் சொன்னார், “உன் ஏமாற்றங்களின்மீது உன் கவனத்தை செலுத்தி, தியானிக்காதே.”

நீங்கள் ஏமாற்றமடையும்போது, உட்கார்ந்து, உங்களுக்காக நீங்களே வருந்தி மனமுடைந்து போகாதீர்கள். ஏனென்றால், நீங்கள் உணர்ந்த இகழ்ச்சியை, (நீங்கள் மட்டுமல்ல) மற்ற எவரிடமிருந்து வேறுபட்ட ஒன்றை, ஒன்றும் நீங்கள் உணர்ந்துவிடவில்லை என்று உணருங்கள்.

சில சமயங்களில், இதை நாம் புரிந்துகொள்வது சற்று கடினமாகவே இருக்கும். ஏனென்றால், பிசாசானவன் நமக்குத்தான் எல்லாவற்றிலும் மிகவும் மோசமான காரியம் நடந்திருக்கிறது என்று நம்மை நினைக்கவைக்க பெரிதும் முயல்வான்.

அது உண்மையல்ல.

ஒருமுறை நான் என் மகளோடு உட்கார்ந்து, அவளுக்கு ஆறுதல் கூறிக்கொண்டிருந்தேன். என் வாழ்க்கையின் 18ம்

வயது முதல் 23ம் வயது வரையிலான காலம் எனக்கு எப்படி இருந்தது என்பதை கூறினேன். அது மொத்தத்தையும் சொல்லி முடிக்கும் முன்பே, அவள் தன் வாழ்க்கை எவ்வளவு ஆசீர்வாதமாய் இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்துகொண்டாள்.

எல்லோரையும்போல, அவளுக்கும் சில அசம்பாவித நிகழ்வுகள் அவ்வப்போது நிகழ்ந்தே இருக்கின்றன. ஆனால், ஆண்டாண்டுக்கணக்காக என் வாழ்க்கை மிகக் கோரமான பெருந்துயராக இருந்திருக்கிறது.

எடுத்துக்காட்டாக, நான் அவளிடம், எனக்கு பதினெட்டு அல்லது பத்தொன்பது வயது இருக்கும்போது, கலிபோர்னியாவின் ஓக்லேண்டு எனும் ஊரிலுள்ள ஒரு வீட்டின், ஓரறையில் தனியாக உட்கார்ந்திருப்பேன். என் வீட்டிலிருந்து 3,000 மைல்கள் சுற்றுவட்டாரத்தில் கார், தொலைபேசி, தொலைக்காட்சி என எந்த வசதியும் இன்றி கேட்பாரற்று இருந்தேன். மேலும், அவளுக்கு ஒவ்வொரு நாள் இரவும் நான் எப்படி தனியாக அமர்ந்து, சோகக்கவிதைகள் எழுதுவேனென்றும், என்னைப்பற்றி நானே வருந்தி, நொந்துகொள்வேனென்றும், மறுநாள் காலையில் எழுந்து, வேலைக்குச் சென்றுவிடுவது குறித்தும் கூறினேன்.

“கடவுளுக்கு நீ நன்றிசொல்ல வேண்டும். உனக்கு நல்ல குடும்பம் இருக்கிறது, நல்ல வேலை இருக்கிறது, நல்ல வீடு இருக்கிறது, நல்ல கார் இருக்கிறது. இவற்றில் ஒன்றுகூட எனக்கு இருந்திருக்கவில்லையே” என்று விளக்கினேன்.

நான் என் வாழ்க்கைக்கதையை சொல்லி முடிப்பதற்குள், அவள் தன் தற்போதைய சூழ்நிலையையும், தன் எதிர்கால ஆசீர்வாதங்களையும் பற்றி வியந்துபோயிருந்தாள்.

நாம் ஒவ்வொருவரும் கொண்டிருக்கும் தெரிந்துக்கொள்ளாதலும் அதுதான். நாம் எவ்வளவு அதிகமாகப் பெற்றிருக்கிறோம், இன்னும் எவ்வளவு பெறலாம் என சிந்தித்து, சிந்தித்து நாமுங்கூட வியப்புறலாம் அல்லது நம்மிடம் என்னவெல்லாம் இல்லை என்று எண்ணி, எண்ணி அதைரியத்தில் விழலாம்.

உண்மை என்னவெனில், நமக்கு இல்லாதது, இல்லாததுதான். உட்கார்ந்து அதையே நினைத்துக் கொண்டிருப்பதால் ஒரு மாற்றமும் வரப்போவதில்லை. அது இருந்திருக்கலாம் என்று நாம் விரும்பலாம், ஆனால் அது உண்மையில் இல்லைதான்.

ஏமாற்றத்தை வெல்லவும், அதைரியத்தையும், அது அழைத்துச்செல்லும் பேரழிவையும் தவிர்க்கவும், நாம் விரும்பினால், நாம் இயல்பான (எதார்த்தமான) வாழ்க்கை வாழ்வதும், இயல்பான உண்மைகளை விளங்கி செயல்படுவதும் இன்றியமையாததாகும்.

மேலும், உண்மை என்னவெனில், நிலைமை எவ்வளவு மோசமாய் தோன்றினாலும், நமக்கு வாய்ப்புகள் இருக்கவே செய்கின்றன. நாம் நம் வாழ்வில் கடவுளுடனா? அல்லது நம்முடைய பிரச்சனைகளுடனா? யாரோடு ஒத்திசைந்து போகப்போகிறோம் என்பதை நாம் தேர்வுசெய்து கொள்ளலாம்.

நாம் என்னத்தை இழந்தோம் என்பதும், நாம் எந்தளவு காயமுற்று வேதனைப்படுகிறோம் என்பது முக்கியமல்ல. நாம் இன்னமும், நம்முடைய சிந்தனைகளை எதிர்மறையான, அழிவை நோக்கியவற்றிலிருந்து விலக்கி, நேர்மறையான

கண்ணோட்டத்தை நோக்கித் திருப்ப வலுவள்ளவர்களாய் இருக்கிறோம்.

இவற்றையே சிந்தித்திருங்கள்!

கடைசியாக சகோதரரே,
உண்மையுள்ளவைகளெவையோ,
ஒழுக்கமுள்ளவைகளெவையோ,
நீதியுள்ளவைகளெவையோ,
கற்புள்ளவைகளெவையோ,
அன்புள்ளவைகளெவையோ, நற்பெயர்
உள்ளவைகளெவையோ, புண்ணியம் எதுவோ,
புகழ் எதுவோ அவற்றையே சிந்தித்துக்
கொண்டிருங்கள்.

பிலிப். 4:8

இந்தத் தொகுப்பின் ஆறாவது மற்றும் ஏழாவது வசனங்களில் நாம், நமக்கு பிரச்சனையிருந்தால், கவலையுறாது, பதறாது, ஆண்டவரிடம் ஜெபத்தின்மூலம் எடுத்துச்செல்ல வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தப் படுகிறோம். நாம்மட்டும் அதைச் செய்வோம் என்ற நம்விக்மை நமக்கிருந்தால், கர்த்தரின் சமாதானம் நம்மை பயத்திற்கும், பதற்றத்திற்கும் விலக்கிக் காப்பதோடு, நம் மனதிற்கும், இதயத்திற்கும் பாதுகாப்பு அரண் ஒன்றை அமைத்தும் கொடுக்கும்.

ஆனால், இந்த எட்டாம் வசனத்தில், நாம், கர்த்தரின் பரிசுத்த சமாதானத்தையும், ஒப்பற்ற மகிழ்ச்சியையும் பெறுவதற்காக, நாம் மேலும் சிலவற்றைச்

செய்யவேண்டியுள்ளது என வாசிக்கிறோம். நாம் கண்டிப்பாக எண்ணங்களை கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவர வேண்டும். நாம் நம் மனதை எதிர்மறையானவற்றிலிருந்து விலக்கி, நேர்மறையானவற்றை நோக்கி திசைதிருப்பவேண்டும்.

இப்போது உங்களுக்குப் புரிந்திருக்கலாம். நாம் முதற்காரியமாக செய்ய வேண்டியதாக கூறப்பட்டிருப்பது, உண்மையுள்ளவைகளெவைகளோ, அதை அப்படியே சிந்திப்பதாகும். இதற்கு, அவையும் உண்மையாகவே நடந்தவைதானே என்று, முன்பு உங்களுக்கு நேர்ந்த தீயகாரியங்கள் எல்லாவற்றையும் நினைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று பொருளல்ல.

இயல்பான உண்மைக்கும், உண்மையாக நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கும் ஒருவேறுபாடு உள்ளது. கடந்த காலத்தில் நடந்துமுடிந்த நிகழ்வுகள் உண்மைச் சம்பவங்கள். ஆனால், இயேசுவும், அவருடைய வார்த்தையுமே உண்மை. அவை அந்த சம்பவங்களைவிட மிகப்பெரியவை.

என் தோழி ஒருவரின் வாழ்விலிருந்து ஒரு எடுத்துக்காட்டை கூறி விளக்குகிறேன்.

சிலநாட்களுக்கு முன்பு, இந்தத் தோழியின் கணவர் காலமாகி, இறைவனோடு இருக்கச்சென்றுவிட்டார். அங்கு செல்லும்வரை அவளால் அவரைக் காண முடியாது.

இது ஒரு உண்மை நிகழ்வு.

ஆனால், இதில் உண்மை என்னவெனில், அவள் வாழ்க்கை முடியவில்லை என்பதும், அவள் வாழ்வதற்கு இன்னமும் வாழ்க்கை இருக்கிறது என்பதுந்தான். பிசாசானவன் அவள்

வாழ்க்கை முடிந்துவிட்டது என்று அவளை நம்பவைப்பான், ஆனால் அது ஁ண்மையல்ல.

என் மகளுக்கு நிச்சயித்திருந்த இளைஞன் அவளிடம் பொய் சொல்லி, அவளை மிகவும் காயப்படுத்தியது நிகழ்ந்த ஒரு சம்பவம். ஆனால், அதில் ஁ண்மை என்னவென்றால், அவளுடைய வாழ்க்கை அந்த ஏமாற்றத்தோடு முடிந்துவிடவில்லை என்பதும், அவள் இன்னும் வாழவேண்டிய ஒரு முழுமையான வாழ்க்கை அவளுக்கு முன்பாக இருந்தது, அத்தோடு, அந்த வாழ்க்கை எண்ணிலடங்கா ஆசீர்வாதங்களால் நிரப்பப்பட்டது என்பதுமே.

அவள் தனக்கு நிச்சயிக்கப்பட்ட கணவனை இழந்துவிட்டாள் என்பதே அவளுக்கு நிகழ்ந்த நிகழ்வு. ஆனால், அதில் ஁ண்மை என்னவெனில், அவளுக்கு ஒரு எதிர்காலம், ஒரு நல்ல கிறிஸ்தவ குடும்பம், சொந்த கார், நல்ல வேலை, அக்கறையான நண்பர்கள் மற்றும் கடவுள் அன்பு என எண்ணற்றவை இன்னும் இருக்கின்றன என்பதே.

இந்த இழப்பு அவளுடைய பத்தொன்பதாம் பிறந்தநாளுக்கு சிலநாட்களுக்குமுன் நேரிட்டிருந்தது. அவளுக்கு அதுவொரு சரியான பிறந்தநாள் பரிசு, அப்படித்தானே? கவலையாகவும், வேதனையுடனும் இருப்பதை விடுத்து, ஒரு மாறுபட்ட அணுகுமுறையோடும், கண்ணோட்டத்தோடும் அதை கையாள அவள் தெரிந்துகொண்டாள்.

அவள் சொன்னாள், “நாளைக்கு என்னுடைய பத்தொன்பதாவது பிறந்தநாள். ஆனால் என்னைப்

பொருத்தவரை அது என் மீதமிருக்கும் வாழ்க்கையின் முதல் நாள்.”

அவளுடைய மனப்பான்மையும், வெளிப்பாடும் என்னை ஆழமாக பதிந்துவிட்டது. அதனால் சிறிய கையேடு ஒன்றை அவளுக்காக வாங்கிக் கொடுத்துவிட்டு, சொன்னேன், “வரும் ஆண்டில் கடவுள் உனக்குச் செய்கிற அற்புதங்கள் அனைத்தையும் இதில் எழுதிவை. உன் இருபதாம் பிறந்தநாளன்று அவற்றை எல்லோரும் ஒன்றுகூடி, வாசித்துக் கொண்டாடலாம்.”

அப்படியே நாங்களும் செய்தோம்.

அப்படித்தான் நீங்களும், நானும் செய்யவேண்டும். ஏமாற்றங்கள் நேரிடாமல் தவிர்க்கும் வல்லமை நம்மிடம் எப்போதும் இல்லாதுபோனாலும், அவற்றை நாம் எப்படி சாளிக்க வேண்டும் என்று தேர்ந்தெடுக்கும் வல்லமை நம்மிடம் இருக்கவே செய்கிறது.

நாம் முழுவதும் அதைரியம் அடையவும், சீரழிந்துபோகவும் நம்முடைய சிந்தனைகளுக்கு இடம் கொடுக்கலாம் அல்லது தேவன் நமக்குச் செய்த நன்மையானவற்றின் மீதும், இன்னும் நமக்கு அவர் செய்வதற்காக வைத்திருக்கும் நல்ல காரியங்கள் மீதும் கவனத்தை செலுத்தலாம்.

7

நம்பிக்கையும், எதிர்பார்ப்பும்

இப்படி நான் அவரையும், அவருடைய
உயிர்த்தெழுதலின் வல்லமையையும், அவருடைய
பாடுகளின் ஐக்கியத்தையும், அறிகிறதற்கும்
அவருடைய மரணத்திற்கு ஒப்பான
மரணத்திற்குள்ளாகி, எப்படியாயினும் நான்
மரித்தோருந்து உயிரோடெழுந்திருப்பதற்கு
தகுதியாகும்படிக்கும்...

பிலிப்பியர் 3:10

முன்காணும் வசனத்தில் பவுல் ஒன்றை செய்திருப்பதாகக் கூறுகிறார். அது, நாம் அனைவருமே செய்யவேண்டிய ஒன்று என்று நான் நினைக்கிறேன். அது - தனக்கென்று அவர் ஒரு இலக்கை நியமித்திருந்தார்.

உங்களுக்கும், எனக்கும் இலக்கு என்ற ஒன்று இருக்க வேண்டும். அதை மையமாகக் கொண்டு வாழ்க்கையில்

நம்பிக்கையையும், செல்லும் திசையையும், எதிர்பார்ப்பையும் நாம் உருவாக்கிக்கொள்ள வேண்டும்.

சிலநேரங்களில் மக்கள் மேலும், மேலும் ஏமாற்றங்களை அடையும்போது தாங்கள் செல்லும் திசையையும், எதிர்பார்ப்பையும் இழந்துவிடுகிறார்கள். அது, மீண்டும் ஏமாந்துவிடுவோமோ என்று, நம் நம்பிக்கையை எவரேனும் நபரின்மீதோ, பொருளின்மீதோ வைக்க பயப்படச் செய்துவிடுகிறது. ஏமாற்றத்தின் வேதனையை அவர்கள் வெறுக்கிறார்கள். அதனால், காயப்படும் பேரிடரைக் கடந்துசெல்லவதைக் காட்டிலும், வாளாவிருந்துவிடலாமென, அவர்கள் யாரையுமே நம்பாமலே காலங்கழித்துவிடுவார்கள்.

இதில், வருந்தத்தக்கது என்னவெனில், அவர்கள் வாழ்க்கைப் பந்தயத்தில் வெற்றிபெறுபவர்களாக அல்ல, தோல்வியுறுபவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். ஏனெனில், வெற்றி கடினங்களோடுதான் வருகிறது.

சந்தேகத்தை பிறப்பிக்கும் காயங்கள்

எப்படியாயினும் நான் மரித்தோரிருந்து உயிரோடு எழுந்திருப்பதற்கு தகுதியாகும்படிக்கும்...

பிலிப். 3:10

ஒரு இளம்பெண், ஒரு இளைஞனால் இரண்டு அல்லது மூன்றுமுறை காயப்பட்டிருந்தால், “நான் இனி யாரையும் நம்பப்போவதில்லை.” என்றே நினைப்பாள்.

துல்லியமாகச் சொன்னால், அதைத்தான் பிசாசு நாம் எல்லோரிடமுமிருந்தும் எதிர்பார்க்கிறான்.

உங்களையோ, என்னையோ நம் நெருங்கிய நண்பர் எவரேனும் ஏமாற்றிவிட்டால் அல்லது கைவிட்டுவிட்டால், நாம் உடனே, “அவ்ளோதான். இனிமே நான் ஒருத்தரையும் நம்புறதாயில்ல...” என்று சொல்லவே சாத்தான் ஆவலாக எதிர்பார்த்திருக்கிறான்.

நாம் அதையேச் செய்யும்போது, நாம் பிசாசின் உள்ளங்கையில் போய் குதித்து, விளையாடுகிறோம்.

நீங்கள் பாதிக்கப்படும்போதே, உங்களுக்கு சந்தேககுணம் தோன்றுகிறது என்று யாரோவொருவர் சொன்னார்.

அது உண்மையாகக்கூட இருக்கலாம். ஆனால் அதுவும், கடவுள் நமக்குக் கொடுத்திருக்கும் இலக்கை நாம் நம்முடைய வாழ்வில் அடையமுடியாதபடி நம்மை வஞ்சிக்க, பிசாசு பயன்படுத்தும் வேறுவித வழிகளில் ஒன்றானதே.

நம்மை ஏமாற்றிய அந்த நபரைப்போலத்தான் எல்லோருமே இருப்பார்கள் என்று நாம் நம்ப, சாத்தான் பெரும் ஆவலோடு விரும்புகிறான்.

ஆனால் எல்லாரும் அப்படிப்பட்டவர் அல்ல.

பிசாசு எப்போதும் நமக்கு சில கெட்ட அனுபவங்கள் ஏற்படச்செய்து, அவற்றை பயன்படுத்தி நம் வாழ்வில் நாம் யாரையும் நம்பவேக்கூடாது என தீர்மானமாக இருக்கச்செய்துவிடுவான்.

நீங்கள் காயப்பட்டு, பாதிக்கப்பட்டிருந்தால், யாரையுமே நம்பக்கூடாது என்று சிந்திக்கத் தொடங்கிவிடாதீர்கள். நீங்கள் அப்படிச் செய்தால், கடவுளின் மகிமைமிக்க அளவில்லா ஆசீர்வாதங்களை சாத்தான் கொள்ளைகொண்டுபோக அனுமதித்து விடுவதற்கு அது ஒப்பாகும்.

அப்போஸ்தலராகிய பவுலுக்கு ஒரு இலக்கு இருந்தது. ஒரு ஆவிக்குரிய கனவு. அவர் வாழ்வில் என்ன நடந்தாலும், அவையெல்லாம் அவர் செல்லவேண்டிய இடத்திற்கு செல்வதிலிருந்தோ அல்லது இந்த பூமியில் அவர் வாழவேண்டிய முழுமையான வாழ்க்கையிலிருந்தோ அல்லது தேவனுடைய நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதிலோ இடையூறாக இருக்கவில்லை.

அந்த இலக்கை அடைவதற்கு அவர் பல இடர்பாடுகளை எதிர்கொள்ளவேண்டியதாயிருந்தது. கடவுளை மட்டுமல்லாமல், மனிதர்களையும் அவர் நம்பவேண்டியதாயிருந்தது. தீங்கு மற்றும் இழப்பின் இடர்களுக்கும் அவர் தன்னை ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டியதாகவும் இருந்தது.

அப்படியே, நீங்களும், நானும் இருக்க வேண்டும். எதிரியானவன், நாம் அதெரீயமடைந்து, எதை நம் பாதையில் எறிந்தாலும், நாம் முன்னேறிப் போய்க்கொண்டே இருக்க வேண்டும். நம்முடைய இலக்கை விட்டுக்கொடுக்கவோ, வெளியேறிவிடவோ கூடாது.

இலக்கைநோக்கித் தொடருங்கள்!

நான் அடைந்தாயிற்று, அல்லது முற்றிலும் தேறினவனானேன் என்று எண்ணாமல், கிறிஸ்து இயேசுவினால் நான் எதற்காக பிடிக்கப்பட்டேனோ அதை நான் பிடித்துக் கொள்ளும்படி ஆசையாய் தொடருகிறேன்.

சகோதரரே, அதைப் பிடித்துக் கொண்டேனென்று நான் எண்ணுகிறதில்லை;

ஒன்று செய்கிறேன், பின்னானவற்றை மறந்து,
முன்னானவற்றை நாடி,

கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் தேவன் அழைத்த பரம
(ஒப்பற்ற, பரலோக) அழைப்பின் பந்தயப்
பொருளுக்காக இலக்கை நோக்கித் தொடருகிறேன்.
பிலிப். 3:12-14

வசனம் 12ல் பவுல் சொல்லுகிறார், அவர் தன்னுடைய
இலக்கு அல்லது நோக்கத்தை இன்னும் அடையாவிட்டாலும்
அவர் விட்டுக்கொடுத்து விடவில்லை. மாறாக அவர்
ஆசையாய் தொடருகிறார்.

மேலும், வசனம் 13ல் பவுல், நான் ஒன்றை செய்கிறேன்
என்றும் சொல்லிக்கொண்டேபோகிறார்.

இந்த ஒரு காரியம் நமக்கு முக்கியமானதாகவும், இதற்கு
அக்கறைசெலுத்தவேண்டியதாகவும் இருக்க வேண்டும்.
ஏனென்றால், இது பரிசுத்த ஆவியின் வெளிப்பாட்டால் புதிய
ஏற்பாட்டின் முக்கால் பாகத்தை எழுதிய மனிதனிடமிருந்து
வருகிறது.

மிகப்பெரிய அப்போஸ்தலராகிய பவுல் தன்னுடைய
கனவுகளையும், இலக்குகளையும் அடைய காரணராயிருந்து
அவர் செயல்படுத்திய கோட்பாடு என்ன தான்?

இந்தக் கோட்பாட்டில் இரு பகுதிகள் இருக்கின்றன.
முதலாவது பின்னானவற்றை மறக்கவும், இரண்டாவதாக
முன்னானவற்றை நோக்கித் தொடரவும் வேண்டும்.

இது நாம் எல்லாரும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய
முக்கியமான பாடம்.

எடுத்துக்காட்டாக, தன் கணவரை இழந்த அந்தப் பெண்ணை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அவள் பின்னானவற்றை மறந்து முன்னானவற்றை நாடி, தொடர்ந்துசெல்ல வேண்டும் என்பது, அவள் தன்னுடைய கணவரை முழுவதும் மறந்து, நினைக்கவே கூடாது என்று அர்த்தமல்ல. அவள் தன் பழைய வாழ்க்கையின்மீதே மனதை அதிகமாக செலுத்தினால், அது அவளை சங்கடப்படுத்தும். முன்னானவற்றை நோக்கி தொடர்ந்துசெல்வதை விட்டுவிட்டு, அவள் தன் பழைய வாழ்க்கையிலேயே வாழ்ந்துகொண்டிருப்பாள்.

எங்கள் ஆலயத்தில் ஒரு பெண் இருக்கிறாள். அவளுடைய மகன் பதினாறு வயதில் லுகேமியா அதாவது இரத்தப்புற்று நோய் என்ற நோயின்வாய்ப்பட்டு இறந்துபோனான். நாங்கள் எல்லோரும் கடவுள் அவனை குணப்படுத்துவார் என்று, ஜெபித்து, விசுவாசித்திருந்தோம். ஆனால் அது நடக்கவில்லை. அவன் கடவுளோடு ஐக்கியமாகச் சென்றுவிட்டான். அந்த மிகத்துயரமான இழப்பின் நடுவிலும், ஆண்டவர் அந்த இளம்தாயை திடப்படுத்தித் தாங்கினார்.

ஒருநாள், அவள் தன் மகனுடைய நினைவுநாள் அனுசரித்தப்பிறகு, துணிகளை இஸ்திரி செய்து கொண்டிருக்கும்போது, தன் மகனுடைய ஒரு சட்டை கண்ணில்பட, அதை எடுத்து, அணைத்துக்கொண்டு மனங்கசந்து, கட்டுப்படுத்தமுடியாதபடிக்கு அழத் தொடங்கினாள். அதன்பிறகு, மனவருத்தம் தன்னை முழுவதுமாக ஆக்கிரமித்து, ஆட்கொண்டதை தான் உணரமுடிந்ததாகக் கூறினாள்.

தனக்கு என்ன நடக்கின்றது என்பதை உணர்ந்துக்கொண்ட அப்பெண், இயேசுவின் பெயரைச் சொல்லத்தொடங்கினாள். தன் மகனுடைய சட்டை ஒன்றை எடுத்துக்கொண்டு, துணிச்சலுடன் சாத்தானைப் பார்த்து, “சாத்தானே, இதைப் பார். நான் இதை துதியின் ஆடையாக பயன்படுத்துவேன். நான் துயரத்தில் மூழ்கிப் போகப்போவதில்லை. மாறாக, நான் குதித்தெழுந்து குதிக்கப்போகிறேன்!” என்று கூறினாள்.

கடந்த காலத்தில் நடந்தவற்றை நினைத்து வருந்துவது இயற்கைதான். ஆனால் அதுவொரு குறிப்பிட்ட அளவு அல்லது காலம் வரை மட்டுந்தான். விரைவிலோ அல்லது தாமதமாகவோ, அந்தத் துயரங்களுக்கும், இழப்புகளுக்கும் ஒரு உறுதியான வணக்கம் சொல்லிவிட்டு, நமக்குப் பின்னே தள்ளிவிட முடிவுசெய்துகொண்டு, முன்னான வாழ்க்கையை நோக்கித் தொடர்ந்து செயல்படவேண்டியது மிக இன்றியமையாதது.

பவுல், நாம் பின்னானவற்றை மறந்து, முன்னானவற்றை நோக்கிச் செல்லும்போது காணப்படுகின்ற, நம் முழுமையின்மையைப் பற்றிப் பேசுகிறார். ஆனால், நம்முடைய வாழ்க்கை முழுவதற்கும் இந்த கோட்பாட்டை நாம் பயன்படுத்திச் செல்லலாம்.

கடவுள் நம்மை எதற்காக அழைத்து, அபிஷேகித்து, இந்த வாழ்க்கையில் நாம் என்னத்தை செய்துமுடிக்க கட்டளையிட்டாரோ, அதை நிறைவேற்ற நாம் விரும்பினால், பவுலைப்போல, நாமும் நமக்கு ஒரு இலக்கை வைத்துக்கொண்டு.

8

புதிய காரியம்

முந்தினவற்றை நினைக்க வேண்டாம்;
பூர்வமானவற்றை சிந்திக்க வேண்டாம்.

இதோ, நான் புதிய காரியத்தைச் செய்கிறேன்.
இப்பொழுதே அது தோன்றும் நீங்கள் அதை
அறியீர்களா?

ஏசாயா 43:18,19

முடிந்துபோனவற்றின் பிரச்சனைகளை சமாளிக்கும்போது, நாம் கவனமாக தவிர்க்கவேண்டிய அபாயம் என்னவெனில், நமக்கு என்ன இருந்ததோ, அதைக்குறித்து வருத்தப்படுவதாகும். மாறாக, நமக்கு என்ன இருக்கிறது?, வேறு என்ன நமக்கு எதிர்நோக்கி இருக்கிறது என்பதைக் குறித்து நன்றியோடு செயல்பட வேண்டும்.

என்னுடைய சொந்த ஊழியத்தைக் தொடங்குவதற்கு, ஒரு ஆலயத்தில் உதவிபோதகர் என்ற நிலையில் இருந்த நான்,

அதைவிட்டு விலக வேண்டியிருந்தது. அது மிகவும் கடினமாக இருந்தது. அந்த ஆலயத்துமக்களின் உறவுக்காகவும், அவர்களோடு இணைந்து இதுவரை செய்த காரியங்களில், இனி நான் பங்குகொள்ளப்போவதில்லையே என்று வெகுநாட்களாக வருந்திக்கொண்டே இருந்தேன்.

நடந்து முடிந்ததை நான் கடந்துசெல்ல விட்டுவிட வேண்டியிருந்தது. ஆனாலும் என் மனதும், உணர்வுகளும் அங்கேயே சுற்றிவரத்தான் விரும்பின. இறுதியாக, நான் வெற்றியை எட்டினேன். எதிர்காலத்தைப்பற்றி வியந்தபடியே நான் செயல்பட்டேன். அதேநேரம் நான் இழந்த என் பழையநிலையையும், மக்களிடமிருந்த நெருங்கிய உறவையும் குறித்து ஏமாற்றம் அப்போதும் கொண்டிருந்தேன்.

ஏமாற்றம், என் புதிய ஊழியத்தின் மகிழ்ச்சியை மிகவும் மோசமாக பாதித்தது. அது எனக்கு ஒரு குழப்பமான காலம். ஆனால் அந்தசமயத்தில்தான், நான் பின்னானவற்றை மறந்து, முன்னானவற்றை நாடி தொடர்ந்து முன்னேறுவதற்கான பலவற்றையும் கற்றுக்கொண்டேன்.

மீண்டும், மீண்டுமாக கடவுள் எனக்கு, “நீ பின்னானவற்றை மறந்தாக வேண்டும். முடிந்துபோனவை இனி உன் வாழ்க்கை அல்ல. இதோ, இப்போது நான் புதிய காரியத்தைச் செய்கிறேன்.” என்று சொல்லவேண்டியிருந்தது.

நான் இருக்கிறேன்!

அதற்கு, தேவன் இருக்கிறவராக இருக்கிறேன் என்று மோசேயுடனே சொல்லி இருக்கிறேன் என்பவர் என்னை உங்களிடத்திற்கு அனுப்பினார்

என்று இஸ்ரவேல் புத்திரரோடே சொல்வாயாக
என்றார்.

மேலும் தேவன் மோசேயை நோக்கி,
ஆபிரகாமின் தேவனும், ஈசாக்கின் தேவனும்
யாக்கோபின் தேவனுமாயிருக்கிற உங்கள்
பிதாக்களுடைய தேவனாகிய கர்த்தர் என்னை
உங்களிடத்திற்கு அனுப்பினார் என்று
இஸ்ரவேல் புத்திரருக்குச் சொல்வாயாக;
என்றென்றைக்கும் இதுவே என் நாமம்.
தலைமுறை தலைமுறைதோறும் இதுவே என்
பேர்ப்பிரஸ்தாபம்.

யாத்திராகமம் 3:14,15

நீங்களும், நானும் முடிந்துபோனவற்றின்மீது
வெகுநீண்டகாலம் கவனஞ்செலுத்திவந்தால், அது நம்மை
பிரச்சனைகளுக்கே உள்ளாக்கும். அதனால்தான், கடவுள்
நம்மிடம், மோசேயிடமும், இஸ்ரவேலர்களிடமும் அவர்
கூறியபடி, நான் இருக்கிறவராக இருக்கிறேன் என்று
அவ்வப்போது நினைவுபடுத்தினாரோ அப்படியே நமக்கும்
நினைவுப்படுத்திக்கொண்டே இருக்கிறார். அவர் இருந்தவர்
அல்ல... இருக்கிறவர்.

வேதாகமத்திலுள்ள ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு
போன்ற விசுவாசமிக்க எல்லோருக்கும் கடவுள்
செய்ததுபோல, நமக்கும் கடந்தகாலத்தில் செய்த
நன்மையானவற்றையே நாம் நினைக்கவேண்டும். ஆனால்,
கடந்தகால வாழ்க்கையின் மகிழ்ச்சியையும், வெற்றிகளையும்
நினைத்துப்பார்த்துக்கொண்டேயிருப்பது, புதிய
வாழ்க்கையில் அவர் நமக்குச் செய்யும் காரியங்களைக்

குறித்து பெருமைப்படவும், அனுபவிக்கவும் மறந்துபோகவும், எதிர்காலத்தில் அவர் நமக்காக வைத்திருப்பதை அடையமுடியாமலும் செய்துவிடும்.

யோவான் 8:58ல், “அதற்கு இயேசு, ஆபிரகாம் உண்டாகிறதற்கு முன்னமே நான் இருக்கிறேன் என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்.” என்று நாம் வாசிக்கிறோம். எபிரெயர் 13:8ல் “இயேசு கிறிஸ்து (மேசியா) நேற்றும், இன்றும், (ஆம்) என்றும் (எந்த காலத்திலும்) மாறாதவராயிருக்கிறார்” என்று வேதம் சொல்லுகிறது.

நம் விசுவாசம் அப்படிதான் இருக்கவேண்டும். எப்பொழுதும்... நித்தியமானதும்... காலவரையில்லாதும்... ஒருபோதும் மாறாது... நிலைநிற்கிறது!

பின்னே பார்க்காதீர்!

அதற்கு இயேசு கலப்பையின்மேல் கையைவைத்து பின்னிட்டுப் பார்க்கிற எவனும் தேவனுடைய இராஜ்யத்துக்கு தகுதியுள்ளவன் அல்ல என்றார்.
லூக்கா 9:62

கடந்தகாலத்திலேயே நாம் வாழவேண்டும் என்பது கடவுளின் விருப்பம் அல்ல. நாம் பின்னே சென்று அன்று இருந்ததுபோல எல்லாவற்றையும் மறுபடியும் உருவாக்கி, அப்படியே வைத்தாலும், நாம் செய்தது, முன்பு இருந்ததுபோல இருக்கப்போவதில்லை என அவர் நன்கு அறிவார். ஏன் என்று தெரியுமா? ஏனென்றால் அது நடந்தது அப்போது... இது நடப்பது இப்போது.

நேற்றைய நாள் முடிந்துவிட்டது. காலச்சக்கரத்தின் இடைவெளிக்குள் அது தொலைந்துபோய்விட்டது. இது இப்போதைக்குரியது, இப்போது இருக்கிறவராகவே இருக்கும் தேவன் இருக்கிறார். நாம் இப்போதைய மக்கள், நாம் இப்போதைய வாழ்க்கையை வாழவேண்டும் - ஒவ்வொரு நாளாக.

மக்கள் பெரும்பாலான நேரங்களில் தங்கள் மகிழ்ச்சியைத் தவறவிட்டுவிடுகிறார்கள். காரணம், அவர்களின் கடந்தகாலத்தில் அவர்களை மகிழ்வித்த ஏதோவொன்று நடந்திருந்திருக்கிறது, ஆனால் இப்போது இல்லை. இப்போதில்லாத, முன்பிருந்த தேவ அசைவாடுதலை பலரும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருப்பர்.

அது இப்போது இல்லாதது மோசமான ஒன்றுதான். ஆனால் அது இப்போது இல்லை, அதற்காக நீங்களோ, நானோ எதுவும் செய்யமுடியாது. அதற்கு மாறாக, நிகழ்காலத்தில் வாழ நாம் கற்றுக்கொண்டே ஆகவேண்டும். தேவன் இப்போது அசைவாடிக் கொண்டிருக்கிறார் - அதை நாம் அனுபவிப்போம்.

கடந்தவற்றை நாம் பின்னாக போட்டுவிட்டு, இப்போது நாம் இருக்கிற இடத்தில், ஆண்டவர் நமக்கு என்ன செய்கிறாரோ, அத்துடன் நம் வாழ்க்கையை தொடர வேண்டும்.

கடவுள் நமக்காக வைத்திருப்பவற்றிற்காக அவருக்கு நன்றிசொல்லி, முன்னோக்கி நடைபோட வேண்டும். ஆனால், இதற்கிடையில் நாம் கலப்பையில் கைவைத்து முன்னோக்கி அழுத்தவேண்டும். அதற்கு மாறாக, ஒரு காலத்தில் இருந்து,

இனி ஒருபோதும் இருக்கப்போகாததொன்றை பின்னிட்டுப் பார்க்கக்கூடாது.

அப்படியே திரும்பி நட அல்லது தொடர்ந்துசெல்?

இப்படி அறிக்கையிடுகிறவர்கள் சுயதேசத்தை (சொந்தத் தாய்நாட்டை) நாடிப்போகிறோம் என்று தெரியப்படுத்துகிறார்கள்.

தாங்கள் விட்டுவந்த தேசத்தை (வீட்டு ஏக்கங்கொண்டு) நினைத்தார்களானால், அதற்குத் திரும்பிப்போவதற்கு அவர்களுக்கு சமயம் கிடைத்திருக்குமே.

அதையல்ல, அதிலும் மேன்மையான (எங்கிலுமில்லாத) பரம தேசத்தையே விரும்பினார்கள். ஆகையால், தேவன் அவர்களுடைய தேவன் என்னப்பட வெட்கப்படுகிறதில்லை; அவர்களுக்கு ஒரு நகரத்தை ஆயத்தம் பண்ணினாரே.

எபிரெயர் 11:14-16

இந்த வாக்கியம் தங்கள் பழைய வீட்டைவிட்டு வெளியேறிய இஸ்ரவேலர்களைக் குறிக்கிறது. ஆனால் தங்கள் புதிய வீட்டை அடைவதற்கு சில சோதனையான, கடினமான சூழ்நிலைகளை கடக்க வேண்டியவர்களாயும் அவர்கள் இருந்தார்கள்.

தங்கள் பழையவீட்டு ஏக்கத்திலேயே அவர்கள் சோர்ந்துபோயிருப்பார்களானால், அவர்கள் எந்தநேரத்திலும்

திரும்பிப்போயிருக்கலாம். திரும்பிச் செல்வதற்கான பல வாய்ப்புகள் அவர்களுக்கு கிடைக்கத்தான் செய்தன. ஆனால், அவர்கள், ஆண்டவர் தங்களுக்கு ஆயத்தம் பண்ணிவைத்திருக்கிற புதிய தாய்நாட்டிற்குச் செல்லவே விரும்பியதால், தடைகளின் நடுவிலும், கடினமான சூழ்நிலைகளின் நடுவிலும் தொடர்ந்து முன்னேறிச்சென்றார்கள்.

அதுதான் நீங்களும், நானும் எடுத்தே தீரவேண்டிய ஒரு முடிவு. நாம் பழைய இனிமையான நினைவுகளை எண்ணி, ஏக்கங்கொண்டே திரும்பிப்பார்த்தபடி வாழலாமா? அல்லது புதிய மகிழ்ச்சிகளிப்பு மிக்க எதிர்பார்ப்புடன் முன்னோக்கி நடைபோடலாமா? என்பதை நாம் முடிவுசெய்தே தீரவேண்டும்.

நான் இப்படிச் சொல்லுவது, நாம் கடந்துவந்த பழைய நல்லநாட்களையும், நாம் நேசித்த அன்புக்குரியோரையும் நினைத்துப்பார்க்கவே கூடாது என்று கூறுவதாகாது. நாம் தொடர்ந்து நடந்துமுடிந்த வற்றிலேயே நிலையாக நம் மனதையும், இதயத்தையும் செலுத்தியபடியே இருக்கக்கூடாது என்றே சொல்ல முயலுகிறேன். ஏனென்றால், நாம் அப்படியாக நாம் இருந்தால், தேவன் நமக்காக எதிர்காலத்தில் வைத்திருக்கும் ஆசீர்வாதங்களை நிச்சயமாக இழந்துவிடுவோம்.

அதனால்தான், நாம் ஒரு தீர்மானம் எடுக்க வேண்டும். பின்னானவற்றை நோக்கி நம்முடைய வாழ்க்கையை வீணாக்கிவிடாது, ஆனால் நமக்கு முன் இருப்பதை நோக்கி ஆவலாக தொடர்ந்துசெல்ல வேண்டும் என்பதாகவே இருக்கவேண்டும்.

இது இன்றைக்கு நீங்கள் அறியவேண்டிய செய்தி. இது நம்மால் முடிந்த, நாம் செய்யவேண்டிய ஒன்று. இன்றும் ... இனிவரும் ஒவ்வொரு புதியநாளிலும்...

நான் இப்படிக் கூறியது, கடந்த காலத்தில் நடந்தத் தோல்விகளுக்கும், நாம் செய்தத் தவறுகளுக்கும் மட்டுந்தான் பொருந்தும் என்று நான் நினைப்பதுண்டு. பிறகு ஒருநாள், கடந்த காலத்தில் எனக்குக் கிடைத்த வெற்றிகளையும், சாதிப்புகளையும் விடாது எண்ணி எண்ணி என்னை நானே கிட்டதட்ட துன்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று உணர்ந்தேன்.

ஒரு காரியத்தை நாம் செய்துமுடித்தபிறகு, திரையை கீழே இறக்கிவிட வேண்டும். அடுத்த காரியத்திற்குச் சென்றுவிடவேண்டும். இவற்றிற்கிடையில் அவற்றை ஒப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கக்கூடாது. நாம் ஒருபோதும் நம்முடைய தற்போதைய தவறுகள் அல்லது வெற்றிகளை, கடந்தகாலத் தவறுகள் அல்லது வெற்றிகளோடு ஒப்பிட்டுப்பார்க்கக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால் நம்மை நாமே அதாரியம் அல்லது மேட்டிமைக்கு ஆழ்த்திக்கொள்வோம்.

நாம் இப்போது அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற வாழ்க்கையை முழுவதுமாக அனுபவிக்க வேண்டும். நாம் கடந்தகால வாழ்க்கையின் அனுபவங்களையும், நடப்பவற்றையும் ஒப்பிட்டுப்பார்க்காமல் இருப்பது அதற்கு உறுதுணையாக இருக்கும்.

இதற்காகத்தான் ஆண்டவர் ஏசாயா 43:18,19ல் முந்தினவற்றை நினைக்க வேண்டாம், பூர்வமானவற்றை சிந்திக்க வேண்டாம் என்று கூறுகிறார். ஏன்? ஏனென்றால்

அவை முடிந்துபோய்விட்டன, இப்போது தேவன் புதியவற்றைச் செய்கிறார். அது இப்போது நம் கண்களுக்கு முன்பாக தளிர்க்கின்றது. அதன் ஒரு பகுதியாக நாம் ஆகவேண்டுமெனில், அதன் நன்மையை அடையவேண்டுமெனில், நாம் அதைக் கண்டுகொள்ள வேண்டும், கவனஞ்செலுத்த வேண்டும்.

அழுதபடி விதை, கம்பீரமாய் அனுபவி

அள்ளித்தூவும் விதையை சுமக்கிறவன்
அழுதுகொண்டு போகிறான்; ஆனாலும்
தான் அறுத்த அரிகளை சுமந்துகொண்டு
கம்பீரத்தோடே திரும்பிவருவான்.

சங்கீதம் 126:5

கடந்தகாலத்தில் நமக்கு என்ன நடந்ததென்பதோ, அல்லது தற்போது என்ன நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதோ பொருட்டல்ல, நம்முடைய வாழ்க்கை இன்னும் முடிந்துவிடவில்லை. அதைப்பற்றி பிசாசு விமர்சனம் செய்வதற்கு வாய்ப்பே அளிக்கக்கூடாது.

நம் எதிரியானவன், நாம் திருத்திக்கொள்ள வாய்ப்பே இல்லாத தவறு ஒன்றைச் செய்துவிட்டோம் என்றும், இப்போது எதையும் செய்ய காலங்கடந்து விட்டதென்றும் சொல்ல பெரிதும் முயலுவான்.

அவன் குரலுக்கு செவிசாய்ப்பதென்பது கூடாத ஒன்று. அதற்குப் பதிலாக, அவனைப்பார்த்து “பிசாசே! நீ ஒரு பொய்யனும், பொய்க்குப் பிதாவுமானவன் என்று

சொல்லவேண்டும். இது ஒரு புதிய நாள். நான் ஒரு அற்புதத்தை எதிர்பார்த்திருக்கிறேன்.”

நம் வாழ்க்கையில் நமக்கு அற்புதம் எப்போது நடக்கும் என்று தெரியாததால், அதை எப்போதுமே எதிர்பார்த்தே நாம் கடந்து செல்கிறோம். நம்முடைய வழியில் எப்போது தேவன் கடந்துபோவார் என்பதை நாம் அறியாதிருக்கிறோம். அதுதான் வாழ்க்கையை உற்சாகப்படுத்துகிறது.

நமக்கு நல்லநேரமே வரப்போவதில்லை என்றும், எந்த அற்புதமும் நம் வாழ்வில் நடக்கப்போவதில்லை என்றும் நாம் நினைக்கவேண்டுமென பிசாசு பெரிதும் விரும்புவான். ஆனால், நாம் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் ஆழமாக வேருன்றி, நிலைபெற்றிருந்தால், அதன் விளைவாக நமக்கென்ற நம்முடைய நேரமும் வரும். நமக்கேயுரிய அற்புதங்களும் நடந்தேறும்.

ஆனால், நாம் அதற்கு ஆயத்தமாக இருக்க வேண்டும். இதைச் செய்யவதற்கேதுவாக, நாம் சாத்தனை, நாம் கைவிட்டுவிட நினைக்குமளவுக்கு நம்மை அதாரியப்படுத்த விட்டுவிடாமல் எப்போதும் விலக்கியே வைக்கவேண்டியது மிகவும் தேவையான ஒன்று. அதுமட்டும் நடந்துவிட்டால், கடவுள் நமக்காக என்ன திட்டமிட்டு வைத்திருக்கிறார் என்பதெல்லாம் பயனில்லாததாகிவிடும், அதை நாம் அடைய முடியாமலேயே போய்விடுமே.

அதனால் ஆண்டவர் வேதத்தில், நாம் பயப்படவும், அதாரியப்படவும் விட்டுவிடக்கூடாது என்பதையும் வலியுறுத்துகிறார். ஏனென்றால் அவருக்கு, “...சாயங்காலத்திலே அழுகை தங்கும், விடியற்காலத்திலே களிப்புண்டாகும்” (சங்கீதம் 30:5) என்பதும் தெரியும்.

தன்வேலையை கடவுளே முடிப்பார்

உங்களில் நற்கிரியையைத் தொடங்கினவர் அதை இயேசு கிறிஸ்துவின் நாள்வரையிலும் முடிய நடத்தி வருவாரென்று நம்பி,

பிலிப்பியர் 1:5

தேவன் தாம் முடிக்க விரும்பாத எதையும் தொடங்க விரும்புவதுமில்லை. அவரே தொடங்குகிறவரும், முடிக்கிறவருமாயிருக்கிறார். (எபிரெயர் 12:1)

பல நேரங்களில், பிரச்சனை தேவன் அல்ல, நாம்தான். நாம் கடந்தகாலத்தோடும், பழைய காரியத்தோடும் அதிகமாகவே ஒட்டிக்கொள்கிறோம். எனவே, தேவன் நமக்கு இன்று, இங்கே செய்கிற காரியங்களில் நாம் நோக்கிப்பார்க்கவும், கவனங்கூரவும் தவறிவிடுகிறோம். புதிய காரியத்தில் நம்மால் ஏன் கவனங் செலுத்த முடியாமல் போகிறதெனில், நாம் இன்னும் பழைய காரியத்திலேயே தொற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம். அது எவ்வளவு நன்மையானதாக இருந்திருந்தாலும், புதிய காரியத்தின்மீது நம்மால் கவனஞ் செலுத்த முடியாததின் காரணமாகிவிடுகிறது.

நேற்று தேவன் நமக்குச் செய்தது வியக்கத்தக்கதாக இருக்கலாம். ஆனால் அதைவிட இரண்டு மடங்கு இன்றும், நாளையும் செய்ய அவருக்கு வல்லமை உண்டு.

நம்மிடம்நாமே கேட்கவேண்டிய கேள்வி இதுதான்: நமக்கு எது வேண்டும்? பழைய காரியமா அல்லது புதிய காரியமா.

9

புது இரசம், புது துருத்தி

அவர்களுக்கு ஒரு உவமையையும் சொன்னார். ஒருவனும் புதிய வஸ்திரத் துண்டைப் பழைய வஸ்திரத்தின்மேல் போட்டு இணைக்கமாட்டான். இணைத்தால் புதியது பழையதைக் கிழிக்கும். புதிய வஸ்திரத்துண்டு பழைய வஸ்திரத்துக்கு ஒவ்வாது.

ஒருவனும் புதுதிராட்சை ரசத்தைப் பழந்துருத்திகளில் வார்த்துவைக்க மாட்டான் வார்த்துவைத்தால் புதுரசம் துரத்திகளைக் கிழித்துப்போடும். இரசமும் சிந்திப்போம், துரத்திகளும் கெட்டுப்போம்.

புதுரசத்தைப் புதுதுருத்திகளில் வார்த்துவைக்க வேண்டும். அப்பொழுது இரண்டும் பத்திரப்பட்டிருக்கும்.

லூக்கா 5:36-38

சமீபக் காலங்களில், கர்த்தர் முன்கண்ட வசனத்தைப்பற்றி ஒரு புதிய வெளிப்பாட்டை எனக்குக் கொடுத்தார்.

நான் வழக்கமாக இதை, பிரமாணங்களைக் கடைபிடிப்பதால் வரும் இரட்சிப்புக்குப் பொருந்தாது, தேவ கிருபையினால் வரும் இரட்சிப்புக்கே பொருந்தும் என்றுதான் நினைத்துவந்தேன். ஆனால், இப்போது அது, இயேசு கிறிஸ்துவில் புது சிருஷ்டிகளாக்கப்பட்டோரின் புதிய வாழ்க்கைமுறைக்கும், புதிய மனப்பான்மைக்குமே உரியதென கண்டுகொண்டேன்.

நீங்களும், நானும் எப்பொழுதும் புதிதானதை அடையவே விரும்புகிறோம். ஆனால், பழையவற்றை விடாது பற்றிக்கொள்கிறோம். ஆனால், இயேசு அது நடக்கவே வாய்ப்பில்லாதது என்கிறார். அவருடைய கருத்தை விளக்க, அவர் புதிய வஸ்திரத்தை பழைய வஸ்திரத்தோடு இணைத்தல் அல்லது புதிய ரசத்தை பழந்துருத்திகளில் வைப்பது போன்ற சில பழமொழிகளையும் கூறுகிறார்.

தையலைப் பற்றிய பழமொழி

தையலைப் பற்றி அறிந்தவர்களுக்கு, புதிய துணியை பழைய ஆடையோடு இணைத்துத்தைப்பது முடியாதது என்பது தெரிந்திருக்கும்.

உங்களிடம் நன்கு துவைத்து, சுருங்கி, வெளுத்துப்போன ஒரு ஆடையிருந்தால், அத்தோடு ஒரு புதிய துணியை இணைத்து ஒட்டுப்போட்டால், அந்த புதுத்துணி இணைக்கப்பட்டதால் பழைய ஆடை பார்க்க நன்றாக

இருக்காது. ஏனென்றால் புது துணி சில நாட்களுக்குப் பிறகுதான் சுருங்கியும், வெளுத்தும் போகும்.

இந்தப் பழமொழிமூலம் இயேசு சொல்லுகிறது என்னவென்றால், நாம் நம்முடைய புதிய வாழ்க்கையை, பழைய வாழ்க்கையோடு இணைக்க முயற்சிக்கக்கூடாது. அது கொஞ்சமும் வேலைக்கு ஆகாது.

புதிய திராட்சை ரசத்தை, பழந்துருத்தியில் வார்த்துவைப்பதும் அதுபோலவே பயன்படுவதில்லை.

எது சிறந்தது

அன்றியும் ஒருவனும் பழைய ரசத்தைக் குடித்தவுடனே புதுரசத்தை விரும்பமாட்டான். பழைய ரசமே நல்லதென்ற சொல்லுவான் என்றார்.

லூக்கா 5:39

புதிய திராட்சை ரசத்தைக்காட்டிலும், பழைய ரசம் பிடித்திருக்கிறது என்று ஒருவன் ஏன் சொல்லுகிறான், என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? கேட்டால், நீங்களும், நானும் ஏன் புதிய வாழ்க்கையைக்காட்டிலும், பழைய வாழ்க்கையை விரும்புகிறோமோ, அந்தக்காரணத்தையே சொல்லுவான். ஏனென்றால், பழையதே மிகவசதியாக இருக்கிறதல்லவா?

நாம் நன்கு பழகிவிட்டதாலேயே, நம்மில் பெரும்பாலானோர் புதிய வாழ்க்கைக்குப் பதிலாகப் பழைய வாழ்க்கையில் உழன்றுகொண்டிருப்பதை தேர்வுசெய்துகொள்கின்றனர். நாம் மிகவும் ஒன்றிப்போய்,

பழக்கப்பட்டுவிட்டதாலேயே, நமக்கு புதுரசம், புதுகாரியம், புதுநாள், புதுநகர்வு போன்ற புதிய பலவற்றை விரும்பும் ஒருபகுதி நமக்கு இருந்தாலும், பழையவற்றில் விடாப்பிடியாகத் தொத்திக் கொண்டிருக்கும் மற்றொரு பகுதியும் இருந்துகொண்டே இருக்கிறது.

கர்த்தரோடு கடந்துசெல்வதையும் காட்டிலும், நாம் இப்போதிருக்கும் இடத்திலேயே இருந்துவிடவே விரும்புகிறோம். ஏனெனில், அதைவிட இது மிக எளிதல்லவா?

கடந்துசெல்வது கடினமானது.

ஒரு புதிய நகரத்திற்குக் குடிபோவதும், புதிய நண்பர்களை உருவாக்கிக்கொள்வதும், புதிய நல்ல மருத்துவரையும், பள்ளி மற்றும் ஆலயத்தையும் கண்டுபிடிப்பதும் கடினமாகவே இருக்கும். (சிலநேரங்களில், எனக்கு ஒரு நாற்காலியை புதுயிடத்தில் வைப்பதுகூட கடினமாக இருக்கும்) இதையெல்லாம் விட, நாம் இருக்குமிடத்திலே இருப்பதும், நமக்கு இருப்பதையும், நாம் அறிந்தவற்றையுமே கொண்டு அனுபவிப்பது மகிழ்வதே வெகுசிறந்ததாக இருக்கும்.

ஆனால் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாமே புதிதாக்கப் பட்டவர்கள்தாம் என்பதை மறந்துவிடுகிறோம்.

புதியது வந்திருக்கிறது

இப்படியிருக்க, ஒருவன் கிறிஸ்துவுக்குள் இருந்தால் புது சிருஷ்டியாயிருக்கிறான் பழையவை ஒழிந்துபோயின, எல்லாம் புதிதாயின.

2 கொரிந்தியர் 5:17

நீங்களும், நானும் அறிந்துகொள்ளவேண்டியதும், புரிந்துகொள்ளவேண்டியதும் என்னவென்றால், நாம் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் புதிய படைப்புகள். அவருக்குள் முழுமையான, புதிய வாழ்க்கைக்காகவே நாம் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். நாம் எப்படி இருந்தோம் என்பதையும், என்னென்ன செய்தோம் என்பதையும் விட்டுவிட அஞ்சிக்கொண்டிருக்கக்கூடாது. அப்படி இல்லையெனில், தேவன் நம் புதுவாழ்க்கையில் நமக்காக வைத்திருக்கிறவற்றையெல்லாம் தடையின்றி பெற்றுக்கொள்ளவும், அனுபவிக்கவும் முடியாமலேயேப் போய்விடும்.

தேவன் என்னிடம் பேசியபோதுதான் நான் இதை உணர்ந்துகொண்டேன். அவர், “ஜாய்ஸ்! பழையவை ஒழிந்துபோயின, எல்லாம் புதிதாயின... உண்மையான புதியன படைத்தலுக்கு இதுவே அடியஸ்திவாரம் என்பதை நீ உணர்ந்துகொள்ளவில்லையா?” என்று கேட்டார்.

ஆலய பலிபீடத்திற்குச் சென்று, ஒரு பாவியின் ஜெபத்தை ஜெபித்துவிட்டு, கிறிஸ்துவுக்காக தீர்மானம் ஒன்றை அறிவிப்பது மட்டும் உண்மையான மறுபிறப்பு அல்ல... அது, ஒரு புதுப்பிறப்பின் வாழ்க்கைமுறையில் ஆற்றொழுக்காய் செயல்படுத்திக்கொண்டே இருக்கவேண்டிய ஒரு தீவிர இலக்காகும்.

பழையதோடு வெளியேறி, புதியதோடு திரும்பிவா!

அவர்கள் நம்மையெல்லாமல் பூரணராகாதபடிக்கு சிறப்பான நன்மையானதொன்றை தேவன்

நமக்கென்று முன்னதாக நியமித்திருந்தார்.

எபிரெயர் 11:40

இப்போது நீங்கள் பெற்றுக் கொண்டிருப்பது நீங்கள் முன்பு கொண்டிருந்ததோடு ஒப்பிடுவதை நிறுத்திவிட்டால் மிகவும் மோசமானதாக தெரியாது என்பதை உணர்ந்திருக்கின்றீர்களா?

இந்தியாவுக்கு ஊழியம் செய்யப்போகும்போது, அவர்களுடைய வறுமை மற்றும் வாழ்க்கைநிலைகள் முழுக்க, முழுக்க அதிர்ச்சியூட்டுபவையாக இருந்தன. அவர்களுடைய அந்த நிலைமையானது அவர்களுக்கு இருப்பதைவிட, எங்களுக்குதான் மிகவும் தொந்தரவு தரக்கூடியதாக இருந்தது. ஏன்? அவர்கள் வாழ்கிற வாழ்க்கையோடு ஒப்பிட்டுபார்க்க வேறு எதுவும் அவர்களுக்கு தெரியாது?

இந்திய மக்களிடம் இப்போது இருக்கிறது தான் எப்போதுமே அவர்கள் பெற்றிருந்தது. நாங்கள் செழிப்பான நாடாகிய அமெரிக்காவில் எப்போதும் வாழ்ந்திருக்கின்றோம். மிகுதியாக நிறைந்திருக்கும் நாடு. எனவே, நாங்கள் இந்தியாவுக்கு செல்லும்போது, அங்கு நாங்கள் பார்க்கும் நிலைமை, எங்களுக்குத் தெரிந்த வாழ்க்கைநிலையோடு ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால், வாயால் சொல்லமுடியாத அளவுக்கு மோசமாக இருக்கும்.

இல்லாத ஒரு பழைய வாழ்க்கைக்காக அதெரியமாக, சோர்ந்து, கீழே தள்ளப்பட்டவர்களாய் வாழ்வதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது.

உட்கார்ந்து, பழையவற்றை நினைத்துக் கொண்டிருக்காதீர்கள். முடிந்துபோனவற்றை ஒருபோதும்

நினைவுபடுத்தாதீர்கள். அவையெல்லாம் போய்சேர்ந்துவிட்டன. அவற்றிற்குப் பதிலாக, அவற்றைவிட சிறப்பான, புதிய ஒன்றை இப்போது அடையுங்கள்... நீங்கள் அதை அறிந்திருந்தால்தான் அது முடியும்.

முன்னானவற்றை நோக்கித் தொடருங்கள்.

ஏமாற்றங்கள் வரும்போது, நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள்? சிறியதோ? பெரியதோ? அவை வரவேசெய்யும், ஏனென்றால் அவை வாழ்வின் உண்மைகள். அது ஒருவேளை சுற்றுலா செல்லும்போது பெய்யும் மழையாக இருக்கலாம் அல்லது நின்றுபோன திருமணவிழாவாகவும் இருக்கலாம்.

எப்படிப்பட்ட உருவை அது எடுத்திருந்தாலும், ஏமாற்றம் வரவே செய்யும். அது ஒரு கல்லைப்போல் பாரமாக உங்கள்மேல் வரும்போது, அது உங்களை கீழே தள்ளி அதைரியமடையவும், தனித்துவிடப்பட்டவர் களாகவும் ஆக்க ஒப்புக்கொடுக்கலாம் அல்லது நீங்கள் முன்னேறும்படியாய் படிக்கல்லாக வைத்து, உயர்ந்த, சிறப்பானக் காரியங்களை அடையவும் செய்யலாம்.

நீங்கள் உட்கார்ந்து, எதிர்மறையான காரியங்களை சிந்தித்துக்கொண்டு, நேர்மறையான வாழ்க்கை வாழ முடியவே முடியாது. அது நடக்காது. உங்கள் ஏமாற்றங்களை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அதிகமாய் நினைக்கிறீர்களோ அவ்வளவுக்கதிகமாய் அதைரியமடைவீர்கள். நீங்கள் அதிகமாய் அதைரியமடையும்போது, அவ்வளவு அதிகமாய் அழிவைநோக்கிப் போவீர்கள். அழிவை சந்திக்கும்போது, மிகப்பெரிய பிரச்சனையில் இருப்பீர்கள்.

ஆனால் தேவன் உங்களுக்கு அதைவிட சிறப்பான காரியங்களை வைத்திருக்கிறார்.

இன்று ஒரு புதியநாள். எனவே, அடுத்தமுறை ஏமாற்றங்கள் உங்கள் பாதையில் வரும்போது, தொடர்ந்து செயல்படுங்கள், ஒத்துப்போய், ஒட்டிவாழுங்கள். பின்னானவற்றை மறந்து, முன்னானவற்றை நாடி, தொடருங்கள்.

தேவன் உங்கள் வாழ்க்கையில் புதிய காரியத்தை செய்கிறார் என்பதை மறந்துவிடாதீர்கள். பழையவற்றை மறந்துவிடுங்கள். அவர் நமக்காய் திட்டம்பண்ணி ஆயத்தப்படுத்தியிருக்கும் புதிய வாழ்க்கையின் முழுமையிலும், சந்தோஷத்திலும்.

முடிவுரை

விசுவாசத்தினாலே கிறிஸ்து உங்கள் இதயங்களில்
(உண்மையிலேயே, நிலையாக, உறுதியாக,
குடிகொள்ளும்படி) வாசமாயிருக்கவும், நீங்கள்
அன்பிலே வேருன்றி, நிலைபெற்றவர்களாகி...

எபேசியர் 3:17

உங்கள் நம்பிக்கையையும், உறுதியையும் எதன்மேல்
வைத்திருக்கிறீர்கள் என்பதைப்பற்றி நீங்கள் கவனமாக
இருக்க நான் ஊக்குவிக்கிறேன்.

எபேசியர் 3:17ல் நாம் அன்பில் ஆழமாக வேர்கொள்ள
வேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. நாம் இயேசு
கிறிஸ்துவின் அன்பில் ஆழமாக வேருன்ற வேண்டும்.
அவரில்... அவரில் மட்டுமே... மற்றவர்களிடம் அல்ல... நம்
பிள்ளைகளிடமோ, நம் நண்பர்களிடமோ, நம் வேலை
போன்றவற்றிடமோ அல்ல...

இயேசுவே கன்மலை எனப்படுகிறார். அவர் ஒருபோதும் அசைந்துகொடுக்காத கன்மலை.

கன்மலையாகிய கிறிஸ்துவில் நீங்கள் வேர் ஊன்றியிருக்கும்போது, சிறிய ஏமாற்றங்கள் வரும்போது, நீங்கள் “ஓ நல்லது.” என்று சொல்லிக்கொண்டே, முன்னேறிச்செல்லலாம். பெரிய ஏமாற்றங்கள் வரும்போது, கர்த்தரின் உணர்ச்சிப்பூர்வமான ஆற்றுதலைப் பெற்றுக்கொண்டு, அவருடைய வல்லமையால் நீங்கள் தொடர்ந்து முன்னேற மனவுறுதி பெறலாம்.

வேறு ஏதாகிலும் ஒன்றில் நீங்கள் வேருன்றினால், நீங்கள் ஏமாற்றத்திலும், சோர்விலும், அதெரியத்திலும், இறுதியில் அழிவிலும் போய்முடிப்பீர்கள். ஏனென்றால், எதுவும், எவரும் அசைந்துகொடாத உறுதியான கன்மலை இல்லை... இயேசு ஒருவரே!

ஒத்துப்போகக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள். நீங்கள் அதைச் செய்யமுடியும். நீங்கள் ஏன் அதைச் செய்ய வேண்டும்? உங்களுடைய சுயநலனுக்காக...

விதவிதமான மக்களோடும், சூழ்நிலைகளோடும் ஒத்துப்போவதை நாம் ஒரு கொடுப்பினையாகக் எண்ணுங்கள்.

உங்கள் வாழ்க்கையில் வரும் ஏமாற்றங்களை தியானிக்காதீர்கள். அது போகட்டும், கடவுளை பார்த்துக் கொள்ள விட்டுவிடுங்கள். ஏமாற்றங்களை துவக்கத்திலே எதிர்கொண்டு, சமாளியுங்கள். சூழ்நிலைகளுக்குத் தீர்வை துரிதமாக எடுங்கள்.

உங்கள் பிரச்சனைகளில் அதிககவனம் செலுத்தி சோர்ந்துபோகாமல், தேவனைநோக்கியே இருங்கள். அவருடைய வாக்குத்தத்தங்களை தியானியுங்கள். அவருடைய வார்த்தையை தியானித்து, உங்களையும் உங்கள் குழ்நிலையையும் அவரிடத்தில் ஜெபத்தில் ஒப்புக்கொடுங்கள்.

நீங்கள் எவற்றையெல்லாம் இழந்தீர்கள் என்பதை மட்டும் அல்ல, எதையெல்லாம் விட்டுவிலகி வந்தீர்கள் என்பதையும் கணக்கெடுங்கள். இதுதான் உங்கள் மனதை தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் நிலைநிறுத்தும். மறந்துவிடாதீர்! இயேசு தன்னை “இருக்கிறேன்” என்றார். “இருந்தேன்” என்றோ, “இருக்கப்போகிறேன்” என்றோ கூறவில்லை. அவர் உங்களுக்காக இங்கு, இப்போது உங்களோடு இருக்கிறார். இன்றே நீங்கள் உங்கள் வாழ்க்கையை அனுபவிக்கத் தொடங்கலாமே!

பகுதி 2

வேதவசனங்கள்

அதையத்தை எதிர்த்துப்போரிடுவதற்கான வேதவசனங்கள்

நானோ ஜீவனுள்ளோர் தேசத்திலே
கர்த்தருடைய நன்மையைக் காண்பேன் என்று
விசுவாசியாதிருந்தால் கெட்டுப்போயிருப்பேன்.

கர்த்தருக்குக் காத்திரு; அவர் உன் இதயத்தை
திடப்படுத்துவார்; திடமனதாயிருந்து,
கர்த்தருக்கே காத்திரு.

சங்கீதம் 27:13,14

சகல சம்பூரணத்திற்கும் (மனிதன்) எல்லையைக்
கண்டேன்; உம்முடைய கற்பனையோ மகா
விஸ்தாரம் (நித்தியத்தில்)

சங்கீதம் 119:96

ஆபத்துக்காலத்தில் துரோகியை நம்புவது
உடைந்த பல்லுக்கும், மொழி புரண்ட காலுக்கும்
சமானம்.

நீதிமொழிகள் 25:19

நீங்கள் எதிர்பார்த்திருக்கும் முடிவை உங்களுக்குக் கொடுக்கும்படிக்கு நான் உங்கள் பேரில் நினைத்திருக்கிற நினைவுகளை அறிவேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்; அவை தீமைக்கல்ல, சமாதானத்துக்கேதுவான நினைவுகளே.

எரேமியா 29:11

நானோவென்றால் கர்த்தரை நோக்கிக்கொண்டு, என் இரட்சிப்பின் தேவனுக்குக் காத்திருப்பேன்; என் தேவன் என்னைக் கேட்டருள்வார்.

மீகா 7:7

ஒருவரோடொருவர் ஏகசிந்தையுள்ளவர்களாயிருங்கள்; மேட்டிமையானவற்றை சிந்தியாமல், தாழ்மையானவர்களுக்கு இணங்குங்கள்; உங்களையே அறிவாளிகள் என்று எண்ணாதிருங்கள்

ரோமர் 12:16

பிரியமானவர்களே, பழிவாங்குதல் எனக்குரியது, நானே பதில்செய்வேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார் என்று எழுதியிருக்கிறபடியால், நீங்கள் பழிவாங்காமல் கோபாக்கினைக்கு இடங்கொடுங்கள்.

ரோமர் 12:19

தம்முடைய குமாரனும், நம்முடைய கர்த்தருமாயிருக்கிற இயேசு கிறிஸ்துவுடனே

ஐக்கியமாயிருப்பதற்கு உங்களை அழைத்த
தேவன் உண்மையுள்ளவர்.

1 கொரிந்தியர் 1:9

எழுதியிருக்கிறபடி தேவன் தம்மில்
அன்புகூருகிறவர்களுக்கு ஆயத்தம்
பண்ணியவற்றை கண் காணவுமில்லை, காது
கேட்கவுமில்லை; அவை மனிதருடைய
இதயத்தில் தோன்றவுமில்லை.

1 கொரிந்தியர் 2:9

கிறிஸ்துவுக்குள் எப்பொழுதும் எங்கள் வெற்றி
சிறக்கப்பண்ணி, எல்லா இடங்களிலேயும் எங்களைக்
கொண்டு அவரை அறிகிற அறிவின் வாசனையை
வெளிப்படுத்துகிற தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம்.

2 கொரிந்தியர் 2:14

நன்மைசெய்கிறதில் சோர்ந்துபோகாமல்
இருப்போமாக நாம் தளர்ந்துபோகாதிருந்தால்
ஏற்ற காலத்தில் அறுப்போம்.

கலாத்தியர் 6:9

கிறிஸ்துவுக்குள் நம்மைத்
தெரிந்துகொண்டபடியே, பிரியமானவருக்குள்
தாம் நமக்குத் தந்தருளின தம்முடைய கிருபையின்
மகிமைக்குப் புகழ்ச்சியாக.

தம்முடைய தயவுள்ள சித்தத்தின்படியே, நம்மை
இயேசு கிறிஸ்து மூலமாய் தமக்கு

சுவிகாரபுத்திரராக ஆகும்படி முன்குறித்திருக்கிறார்.

எபேசியர் 1:5,6

நாம் வேண்டிக்கொள்கிறதற்கும்,
நினைக்கிறதற்கும் மிகவும் அதிகமாக நமக்குள்ளே
கிரியை செய்கிற வல்லமையின்படியே
நமக்குச்செய்ய (நம்முடைய மேலான ஜெபங்கள்,
விருப்பங்கள், நினைவுகள், நம்பிக்கைகள் அல்லது
கனவுகள்) வல்லவராகிய...

எபேசியர் 3:20

சகோதரரே நீங்கள் நன்மைசெய்வதில் சோர்ந்து
போகாமலிருங்கள்.

2 தெசலோனிகேயர் 3:13

அதாரியத்தை வெல்லுவதற்கான ஜெபம்

தகப்பனே, உம்முடைய வசனம் என் கால்களுக்கு தி
தீபமும், என் பாதைக்கு வெளிச்சமுமாயிருக்கிறது.

என்னை காத்துக்கொள்ளும்படியாய் தேவனே,
வேண்டுகிறேன்! என்னைப்போன்ற ஒருவரை ஒருவர்
ஏமாற்றிக் கொள்ளும் மனிதர்கள் மேல் நம்பிக்கையை
வைத்து எதிர்பார்க்காமல் இருக்க வேண்டுகிறேன்.

என்னை ஏமாற்றிய மனிதர்களை நான் மன்னிக்க
வேண்டும். அதனால் வந்த வேதனையான நினைவுகளை
மறந்துவிட வேண்டும்.

ஆண்டவரே! நீர் எனக்குள் பெருகவேண்டும், நான்
உம்மைப்போல் அதிகமாக பெருக வேண்டும். என்னைப்
போல் இருப்பதில் குறைய வேண்டும்.

இவற்றை, இயேசுவின் பரிசுத்த நாமத்தில் கேட்கிறேன்.
ஆமென்!

கர்த்தரோடு தனிப்பட்ட உறவு வைத்துக்கொள்வதற்கான ஜெபம்

மற்ற எல்லாவற்றையும்விட இயேசு உங்களை இரட்சிக்கவும், பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பவும் விரும்புகிறார். நீங்கள் சமாதானபிரபுவாகிய இயேசுவை உங்கள் ஆண்டவராகவும், மீட்பராகவும் இதுவரை ஒருபோதும் அழைத்திராவிட்டால், நீங்கள் அவ்வாறு செய்யும்படி இப்பொழுது நான் உங்களை அழைக்கிறேன். கீழ்க்கண்ட ஜெபத்தை ஏற்றெடுங்கள். நீங்கள் இதை முழுமனதோடு உண்மையாகவே செய்தால், கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக ஒரு புதுவாழ்க்கையை உணருவீர்கள்.

பிதாவே,

நீர் உலகத்தை இவ்வளவாக நேசித்தீர், உம்முடைய ஒரே குமாரனை எங்களுடைய பாவங்களுக்காக மரிக்கக் கொடுத்தீர், அதனால் அவருக்குள் விசுவாசிக்கிறவன் எவனும் அழிந்துபோகாமல், நித்தியவாழ்வைப் பெறுகிறான்.

உம்மிடத்திலிருந்துப் பெற்ற வெகுமதியான, விசுவாசத்தின் மூலமாய் கிருபையாக இரட்சிக்கப்பட்டோம் என்று

உம்முடைய வசனம் சொல்கிறது. நாங்கள் இரட்சிப்படைய எங்களால் எதுவும் செய்ய இயலாது.

உம்முடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவே உலகத்தின் மீட்பர் என்று நான் நம்பி, என் வாயினால் அறிக்கையிடுகிறேன். என்னுடைய எல்லாப் பாவங்களையும் ஏற்றுக்கொண்டு, அதற்கான கிரயத்தை செலுத்தி சிலுவையில் எனக்காக மரித்தார். நீர் இயேசுவை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பினீர் என்று என் இதயத்தில் விசுவாசிக்கிறேன்.

நீர், என்னுடைய பாவங்களை மன்னிக்கும்படி வேண்டுகிறேன். நான் இயேசுவை என்னுடைய ஆண்டவராக அறிக்கையிடுகிறேன். உம்முடைய வசனத்தின்படி நான் இரட்சிக்கப்பட்டேன், உம்முடன் நித்தியத்தைக் கழிப்பேன். பிதாவே! உமக்கு நன்றி!

நான் நன்றியுள்ளவனாக இருக்கிறேன். இயேசுவின் நாமத்தில் ஆமென்.

யோவான் 3:16; எபேசியர் 2:8,9 ரோமர் 10:9,10; 1 கொரிந்தியர் 15:3,4; 1 யோவான் 1:9; 4:14-16, 5:1,12,13 பார்க்கவும்.

ஆசிரியரைப் பற்றி

ஜாய்ஸ் மேயர் அவர்கள் உலகப்பிரசித்திப்பெற்ற வேதாகமப் போதகர்களுள் ஒருவராவார். நியூயார்க் டைம்ஸின் சிறப்பாக விற்பனையாகும் ஆசிரியரான அவருடையப் புத்தகங்கள், பலலட்சக்கணக்கானவர்கள் இயேசுக் கிறிஸ்துவின் மூலம் நம்பிக்கையையும், மீட்பையும் கண்டடைய உதவியுள்ளன. ஜாய்ஸ் மேயர் ஊழியங்களின் மூலம் பல தலைப்புகளைப் பற்றி அவர் போதிக்கின்றார், அதில் மனம், வாய், மன நிலை, மனப்பான்மை ஆகியவற்றிற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து அவர் போதிக்கின்றார். அவருடைய வெளிப்படையான உரையாடும் நடையானது, அவருடைய தனிப்பட்ட அனுபவங்களை வெளிப்படையாகவும், நடைமுறைக்கேற்றப்படியாகவும் பகிர்ந்துக் கொள்ள உதவுகிறது. இதனால் கேட்கிறவர்கள் அவர் என்ன வாழ்க்கையில் கற்றுக் கொண்டாரோ அதை அவர்கள் வாழ்க்கையில் அப்பியாசப்படுத்த ஏதுவுண்டாகிறது. ஜாய்ஸ் அவர்கள் சுமார் 100 புத்தகங்களை எழுதியுள்ளார். அவை 100 மொழிகளில் மொழிப்பெயர்கப்பட்டுள்ளது. அவர் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஏறத்தாழ பன்னிரண்டு உலகளாவிய மற்றும் உள்நாட்டு கருத்தரங்குகளை நடத்துகின்றார், இதன்மூலம் மக்கள் தங்கள் அனுதின வாழ்க்கையை அனுபவிக்கப் போதிக்கின்றார். கடந்த 30 ஆண்டுகளாக ஆண்டுதோறும் நடைபெறும் அவருடைய பெண்கள் கருத்தரங்குக்கு சுமார் 20 லட்சம் பெண்கள் உலகெங்கிலுமிருந்து கலந்துக் கொள்கின்றனர். கஷ்டப்படும் மக்களுக்கு உதவ வேண்டுமென்ற ஜாய்ஸின் வாஞ்சை தான் “நம்பிக்கையின் கரம்” என்ற தரிசனத்திற்கு அஸ்திபாரமாக அமைந்திருக்கிறது, இது ஜாய்ஸ் மேயர் ஊழியங்களின் ஊழியப் பணி சினையாகும், இது அவருடைய ஊராகிய செயின்ட் லூயிஸும் உலகின் பல்வேறு இடங்களிலும் நடைபெறும் அருட்பணிகளை தாங்கிவருகின்றது.

To contact the author in the United States, please write:

Joyce Meyer Ministries

P.O. Box 655,

Fenton, Missouri 63026

or call: (636) 349-0303

or log on to: www.joycemeyer.org

To contact the author in India, please write:

Joyce Meyer Ministries

Nanakramguda,

Hyderabad - 500 008

or call: 2300 6777

or log on to: www.jmmindia.org